

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1983-1984

Nr. 9

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

28 FEBRUARI 1984

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid	313
K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur	314
M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden	316
Mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg	317
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud	318
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting	321
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs	323
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	331
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)	
G. Geens, Voonitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid	331
M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden	331
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud	332
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs	334
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	335

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)****G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID**

vraag nr.
van 14 november 1983
van de heer W. KUIJPERS

Voeren — Bezoek van Minister Dehousse

1. Hebben de bewindslieden kennis genomen van de aard van het bezoek van Minister J. M. Dehousse, belast met het beleid van de Waalse Economie, op zaterdag 5 november in Voeren ?
2. Zo ja, welke is hun beleidswaardering t.a.v. deze onnodige uitdagende daad uitgaande van een vreemde Minister ?
3. Zullen de bewindslieden een overleg op gang brengen tussen beide gemeenschappen opdat dergelijke beledigende feiten zich niet meer zouden voordoen?

NB: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden.

Antwoord

Gezien het voorwerp van de vraag zelf en vermits ze gelijktijdig overgemaakt werd aan de Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden, zal deze vraag beantwoord worden door mijn collega de heer M. Galle.

**Vraag nr. 30
van 25 januari 1984
van de heer J. VALKENIERS****Openbare diensten — Aansluiting bij een Centrale Instelling voor Informatica**

Kunnen de geachte Ministers mij meedelen hoeveel en welke diensten, gemeenten, OCMW's enz. in de Vlaamse Gemeenschap reeds zijn aangesloten bij een Centrale Instelling voor Informatica ?

NB: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden.

Antwoord

Volgende diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap doen voor een aantal informatica-werkzaamheden beroep op het Centrum voor Overheidsinformatiek :

1. de algemene administratieve diensten;

2. de administratie voor economie en werkgelegenheid ;
3. de administratie voor financiën en begroting;
4. de administratie voor onderwijs en permanente vorming;
5. de administratie voor de huisvesting.

Wat de gemeenten betreft verwijs ik naar het antwoord dat ter zake door de Gemeenschapsminister voor binnenlandse aangelegenheden zal worden verstrekt.

Er wordt op gewezen dat de Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg bevoegd is voor de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

**Vraag nr. 31
van 25 januari 1984
van de heer L. VANVELTHOVEN****Contractuelen — Uitgaven**

Graag vernam ik:

1. of er in 1983 en desgevallend hoeveel, contractuelen in de administratie van de Vlaamse Gemeenschap tewerkgesteld waren, opgedeeld per betrokken dienst;
2. of al deze contractuelen geput werden uit de weravingsreserve van het Vast Wervingssecretariaat ;
3. Welke uitgaven gemoeid waren met de wedde, de werkingskosten, de vervoerkosten van deze contractuelen.

Antwoord

Bij gebrek aan voldoende bemane algemene diensten worden de meeste personeelsdossiers voorlopig nog beheerd door de nationale departementen die een deel van hun personeel hebben overgeheveld naar het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Exacte gegevens zijn evenwel opgevraagd en worden ten spoedigste rechtstreeks aan het geachte lid bezorgd.

**Vraag nr. 34
van 30 januari 1984
van de heer C. DE CLERCQ****Boomse Metaalwerken — Sluiting en maatregelen**

De toepassing van de wetgeving op de sluiting van ondernemingen m.b.t. NV Boomse Metaalwerken kan nog niet aan de appreciatie van de Beheerscomité van het Fonds tot vergoeding van de in geval van sluiting van ondernemingen ontslagen werknemers worden voorgelegd daar de essentiële gegevens met betrekking tot de overnameproblematiek ontbreken.

Ondanks de herinnering aan de curatele werd het Fonds nog niet in het bezit gesteld van de gevraagde elementen.

Ik moge hiervoor uw bijzondere aandacht vragen, opdat het dossier zou kunnen worden voorgelegd aan de

appreciatie van het Beheerscomité, om zodoende aan de beslissing uitvoering te kunnen geven.

Antwoord

Ingaande op het verzoek van het geachte lid heb ik bij de curatoren en bij de NV Nieuwe Boomse Metaalwerken aangedrongen op de absolute noodzaak de vereiste gegevens onmiddellijk te verstrekken.

K. POMA **VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE** **EXECUTIEVE** **GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR**

vraag nr. 95
van 16 januari 1984
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Duitse Bondsrepubliek — Nederlands als schoolvak

Dank zij de inspanningen van het Koninkrijk Denemarken wordt in het grensgebied van de Duitse Bondsrepubliek het Deens als schoolwerk erkend en van overheidswege aangemoedigd en benaderd.

Het is bekend dat in de Bondsrepubliek een aantal documenten en leerkrachten zich inspannen om het Nederlands als schoolvak grotere kansen te geven.

Welke mogelijkheden biedt het Belgisch-Duits Cultureel Akkoord om deze vrienden een helpende hand te reiken?

Antwoord

Aansluitend bij de vraag van het geachte lid kan ik meedelen dat het momenteel van kracht zijnde werkprogramma tussen de Duitse Bondsrepubliek en het Koninkrijk België — afgesloten tijdens de 19de vergadering van de Vaste Gemengde Commissie te Berlijn op 23-24 juni 1982 — niet voorziet in de mogelijkheden zoals aangegeven in zijn desiderata ter zake.

Het desbetreffend voorstel zal echter wel besproken worden tijdens de eerstvolgende Vaste Gemengde Commissie met de Duitse Bondsrepubliek nl. op 2-4 mei 1984 te Brussel.

Vraag nr. 96
van 16 januari 1984
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Duitse Bundesländer — Aanmoediging voor het Nederlands in het onderwijs

In de Duitse Bundesländer Nordrhein-Westfalen en Niedersachsen is het Nederlands officieel onderwijsvak in bepaalde schoolvormen.

Graag vernam ik welke initiatieven de Vlaamse Executieve neemt, of zal nemen, eventueel via het Commissariaat-generaal voor Internationale Culturele Samenwerking, om het onderwijs van onze taal in de Bundesländer aan te moedigen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat vooralsnog geen initiatieven ter zake van de Vlaamse Executieve bekend zijn, ook niet via het Commissariaat-generaal voor Internationale Culturele Samenwerking. Binnen het kader van de Vlaamse Executieve zou kunnen nagegaan worden of initiatieven ter zake dienen getroffen te worden.

vraag nr. 101
van 24 januari 1984
van de heer J. CAUDRON

BRT — Programma TV-Touché

De Gemeenschapsminister gelieve mij mede te delen om welke reden de BRT het opportuun achtte in TV-Touché de Gemeenschapsminister die een voorstel indiende tot bevestiging van het Nederlands karakter van het Nederlandse taalgebied belachelijk te maken.

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid, eerst deze vaststelling : TV-Touché is een satirisch nieuwsmagazine. Satire is „ een hekeldicht, hekeld geschrift, rede, afbeelding of andere uiting welke dient om een persoon of toestand in een bespottelijk daglicht te plaatsen ” (definitie uit de grote van Dale).

Gezagsdrage zijn haast per definitie slachtoffers van satire en „ TV-Touché ” maakt hierop geen uitzondering Zo werden de volgende figuren in het verleden al voorwerp van spot in TV-Touché: Wilfried Martens, Mark Eyskens, Hugo Schiltz, Willy Claes, Freddy Vreven, Leo Tindemans, Antoinette Spaak, Gaston Geens, Willy De Clercq, Karel Van Miert, Louis Tobback, Vic Anciaux, Karel Dillen, Karel Poma, Daniël Coens, Charles Ferdinand Nothomb, Hervé Brouhon, Herman De Croo, Guy Spitaels, Mark Galle, Happart, Paul Vanden Boeynants, e.d.m.

In deze reeks werd Gemeenschapsminister Galle op 27.12.1983 op de korrel genomen, maar dan eerder in functie van zijn verleden als „ taalman ” op BRT-radio en in de geschreven pers en dit in verband met de taalperikelen rond José Happart.

Het nieuws dat Minister Galle een wetsvoorstel inzake taalkennis had ingediend, werd pas in de loop van de volgende week verspreid. Beide feiten hadden dus niets met elkaar te maken. Wel is waar merk ik hier bij op dat het wetsvoorstel van Gemeenschapsminister Galle reeds in juni 1983 werd ingediend, maar toen echter onontvankelijk verklaard werd.

Vraag nr. 102
van 24 januari 1984
van de heer J. CAUDRON

BRT — TV-interview met de burgemeester van Voeren

Mag ik vernemen waarom de BRT-reporter tijdens het eindejaarsoverzicht van 28 december het nodig

oordeelde de burgemeester van de gemeente Voeren (Nederlands taalgebied) in het Frans te interviewen?

Antwoord

Het zal het geachte lid niet onbekend zijn dat de burgemeester van Voeren alsnog onvoldoende Nederlands kent om in die taal geïnterviewd te worden. De BRT stond bijgevolg voor de keuze: zich van de ander landstaal bedienen of van het vraaggesprek afzien. De verantwoordelijken zijn over het hun uiteraar van bij vroegere gelegenheden bekende bezwaar heengestapt, omdat de zaak-Happart nu eenmaal een belangrijke plaats had ingenomen in de binnenlandse politieke actualiteit van 1983, het onderwerp van die uitzending.

**Vraag nr. 106
van 24 januari 1984
van de heer C. DE CLERCQ**

Rijkssportcentrum Hazewinkel te Heindonk- Willebroek — Infrastructuurwerken voor de wereldkampioenschappen 1985

De wereldkampioenschappen kano en roeien zouden in het jaar 1985 op het Rijkssportcentrum Hazewinkel te Heindonk-Willebroek worden georganiseerd.

Ik meen te weten dat nog bepaald infrastructuurwerken dienen te worden uitgevoerd om aan de internationaal gestelde eisen te voldoen.

Ik zou het op prijs stellen dienaangaande te mogen vernemen :

1. welke deze nog uit te voeren infrastructuurwerken zijn;
2. welke het geraamd bedrag aan uitgaven is van elk dezer;
3. op welke begrotingskredieten 1984 deze uitgaven ingeschreven werden;
4. welke de huidige stand van uitvoering (bouwtoelating, openbare aanbesteding, enz.) is.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid bevestigen dat de wereldkampioenschappen 1985 kano en roeien inderdaad georganiseerd worden in het BLOSO-sportcentrum Hazewinkel te Willebroek.

Dit BLOSO-sportcentrum beschikt over een Olympische roeibaan en over de nodige basisinfrastructuur om dergelijke organisaties op te vangen.

Sommige infrastructures zittene nog in de uitvoeringsfase.

Deze uitvoering kadert in een planning die reeds jaren geleden werd opgesteld primordiaal met het oog op de uitbouw van het BLOSO-centrum voor de eigen organisaties, zoals sportscholen, sportkampen

en dergelijke, en feitelijk minder met het oog op de wereldkampioenschappen 1985.

De volgende infrastructuurwerken staan nog op het programma :

1. het refter-keukenpaviljoen, voorzien voor de opvang van een tweehonderdtal kinderen, maar uitgerust om bij bijzondere gelegenheden zoals de wereldkampioenschappen het meer aantal aan atleten op te vangen.

De Minister van openbare werken heeft schriftelijk bevestigd dat het gebouw gebruiksklaar zal zijn op 1 juli 1985.

Voor dit project is reeds **35.754.089 F** vastgelegd op artikel 7 1.01.02.77 — Sectie 52 onder visie-nummer 8317149 van het jaar 1983.

De definitieve dossiers voor verwarming, verluchting en verlichting worden kortelings verwacht van de respectieve diensten van de regie der gebouwen.

De bouwtoelating werd reeds aangevraagd en het gebouw zal openbaar aanbesteed worden.

2. De kabels en enkele kleinere onderdelen van het albano-systeem zullen vervangen worden.

De kabel is in bestelling, na een beperkte prijsofferte, voor de som van 799.383 F en zal geplaatst worden in april 1984. De bestelling gebeurde op artikel 71.01.02.77 onder visumnummer 83 17562.

3. Gezien de moeilijkheden met de start op de 1000 meter zal het BLOSO, in eigen regie, door haar mobiele ploeg, zelf een startsteiger construeren.

Het nodige hout en de metalen onderdelen worden aangekocht via de gebruikelijke procedures.

Het geraamde bedrag belooft 1.000.000 F en wordt gereserveerd op artikel 7 1.01.02.77 — sectie 52.

4. In het najaar 1984 zal een kleine parking, voor officiële en media, aangelegd worden aan het finishtorengebouw, teneinde de drassige gronden rondom dit gebouw op een minimale wijze te verharderen.

Het geraamde bedrag belooft 750.000 F en wordt gereserveerd op artikel 1.01.02.77 — Sectie 52.

5. Gezien het tekort aan sanitair in het domein, zal een supplementaire sanitaire unit bijgebouwd worden. Deze procedure moet nog ingezet worden en gezien de raming 2.000.000 F bedraagt zal deze aanbesteding beperkt verlopen.

Het nodige krediet wordt voorzien op artikel 71.01.02.77 — sectie 52.

6. In eigen regie en met eigen personeel zullen in het ganse domein zitbanken worden opgesteld om het geheel te verfraaien en de bezoekers op te vangen.

Daar gebruik zal gemaakt worden van goedkope materialen, zal deze uitgave beperkt blijven tot maximaal 50.000 F.

vraag nr. 113
van 25 januari 1984
van de heer J. DE MOL

„De Brakke Grond” te Amsterdam — Uitnodigingen

In zijn antwoord op mijn vraag nr. 43 van 17 november 1983 betreffende de uitnodigingen voor „De Brakke Grond” Amsterdam deelde de Gemeenschapsminister mee dat de vermelding „Gemeenschapsminister van cultuur K; Pompaop deze uitnodiging de bedoeling heeft, aangezien het hier duidelijk om uitnodigingswerk gaat, deze uitnodiging als dusdanig te personaliseren en derhalve te laten uitgaan van de bevoegde Minister.

Nu stel ik vast dat op de uitnodiging voor januari 1984 de bedoelde vermelding verdwenen is. Mag ik van de Gemeenschapsminister vernemen op grond van welke overwegingen de beslissing genomen werd deze uitnodigingen niet langer te personaliseren en ze derhalve niet langer te laten uitgaan van de bevoegde Minister?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag moet ik het geachte lid melden dat op de uitnodiging nr. 1 van 1984 de vermelding „Gemeenschapsminister van cultuur K. Pompa wel degelijk voorkomt n.l. op de binnenbladzijde, en dit voor het dominante initiatief over deze uitnodigingsperiode met name „Het Provinciaal Museum voor Moderne Kunst te Oostende” stelt voor een zeer voorname tentoonstelling die van 21 januari tot en met 26 februari 1984 plaats grijpt.

vraag nr. 120
van 2 februari 1984
van de heer J. VALKENIERS

BRT — Schrapping uit het Waalse kabelnet

Kan de geachte Minister mij meedelen welke nu precies de reacties en/of tegenmaatregelen zullen zijn op het plan van Minister Moureaux om de BRT van het Waalse kabelnet te schrappen?

Is het echt nodig dat de RTT de hoofdrol speelt op het vlak van de nieuwe te verwachte toepassingsmogelijkheden van de kabel.

Gaat ook deze vernieuwde toepassing van het kabelsysteem weer nationaal worden beheerd of zullen de gemeenschappen elk voor zich de visie op deze nieuwe technologie mogen uitwerken?

Antwoord

In de eerste plaats wens ik het geachte lid erop te wijzen dat de zgn. plannen van de heer Moureaux, Voorzitter van de Executieve van de Franse Gemeenschap, om de BRT te schrappen van het Waalse kabelnet, weliswaar in een Vlaams krant werden vermeld maar door betrokken Gemeenschapsminister nog niet werden bevestigd.

Ik heb mij collega van Franse Cultuur trouwen bij brief om zijn inzichten gevraagd. Tot heden ontving ik nog geen antwoord.

Wat het andere deel van de vraag betreft, en die te maken heeft met de bevoegdheidsafbakening inzake media kan ik meedelen dat door de Vlaamse Executieve een werkgroep werd opgericht met als opdracht een verslag op te stellen over de bevoegdheden inzake media die de Vlaamse Gemeenschap meent te bezitten op basis van de bijzondere wet van 8.8.1980 op de hervorming van de instellingen.

Na goedkeuring van dit verslag doorede Vlaams Executieve zal het getoetst worden aan het standpunt van de nationale regering ter zake.

Alleszins kan ik het geachte lid verzekeren dat in van plan ben de ruimste interpretatie in verband met de bevoegdheden van de Gemeenschap inzake media te hanteren. Ik meen dat de Raad van State zelf reeds deze stelling heeft verdedigd (cf. advies van de afdeling administratie van de Raad van State, verstrekt op 3.08.1983, over een vraag van de Staatssecretaris voor PTT gesteld op 10.11.1982 en Advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State, verstrekt op 5.09.1983 over een vraag van de Voorzitter van de Raad van de Franse Gemeenschap en van de Minister-Voorzitter van de Executieve van de Franse Gemeenschap betreffende het voorstel van decreet van de heren Biefnot en Lagasse inzake de uitzendingen van radio- en televisie via de kabel (Conseil de la Communauté française — 108 (1982-1983) — nr. 2).

Ik kan het geachte lid dus venekeren dat de Vlaamse Gemeenschap zelf haar visie op de nieuw technologieën zal realiseren.

M. GALLE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN-
LANDSE AANGELEGENHEDEN

vraag nr. 36
van 16 januari 1984
van de heer D. VERVAET

Rioleringswerken aan de Lenniksebaan, Rijksweg 182 — Subsidiëring

Op 21 februari 1983 werd het voorontwerp van de werken aan de Lenniksebaan, tussen Anderlecht en Gooik, gelegen Rijksweg nr. 182, goedgekeurd met als voorwaarde rekening te houden met het aangepast totaal rioleringsplan.

Het definitief ontwerp was in mei 1983 nog niet ingezonden door de betrokken gemeentebesturen.

Het ganse dossier wordt vertraagd door het uitblijven van subsidie voor de rioleringswerken, gedeeltelijk ten laste van de gemeenten Sint-Pieters-Leeuw Dilbeek en Lennik.

Kan de geachte Minister antwoorden op de volgende vragen?

1. Is het definitief ontwerp voor de rioleringswerken thans door alle gemeenten ingezonden?

2. Werden de subsidies ondertussen goedgekeurd en uitbetaald ?
3. Zo ja, hoeveel per gemeente werd er toegekend?
4. Zo neen, wat staat de toezegging nog in de weg?

NB: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het ontwerp werd ingediend op 6.7.1983 door de heer Gouverneur. De principiële belofte van toelage werd verleend op 22.9.1983. De geplande werken komen in aanmerking voor een toelage van 60% op het subsidieerbaar bedrag der rioleringswerken indien aan de gemaakte opmerkingen wordt voldaan en een openbare aanbesteding wordt uitgeschreven. De in principe toegekende subsidie is vastgesteld op 35.532.000 F.

Per gemeente werd geen splitsing gemaakt gezien een van de gemeenten dient in te staan voor het financieel beheer voor deze werken.

Gezien de gemaakte opmerkingen van zulke aard waren dat ze belangrijke wijzigingen vergden, werd op initiatief van de gemeente Sint-Pieters-Leeuw op 29.11.1983 een vergadering ten gemeentehuize belegd. Teneinde aan de opmerkingen gevolg te kunnen geven zal een nieuw voorstel gemaakt worden en aan de administratie ter goedkeuring worden voorgelegd.

Zodra dit voorstel wordt ingediend en de goedkeuring van de administratie kan bekomen worden, zal het Bestuur der Wegen op de hoogte gebracht worden dat de aanbestedingsprocedure kan ingesteld worden.

**Vraag nr. 38
van 24 januari 1984
van de heer L. KELCHTERMANS**

Europees fonds voor regionale ontwikkeling — Werking

Ik vernam het bestaan van een regionaal ontwikkelingsfonds waarvan de kredieten ten laste zijn van de EEG en waarvoor de indiening der aanvragen aan u zou opgedragen zijn voor de ondergeschikte besturen.

Sommige gemeenten vernamen langs de pers dat zij tussenkomsten uit dit Fonds gekregen hebben of zullen krijgen. De betrokken gemeenten zelf kregen echter geen enkele kennisgeving hiervan.

Mag ik de geachte Minister vragen mij volgende gegevens te willen meedelen.

1. Hoeveel bedraagt het krediet van dit Fonds in 1983 en 1984?
2. Hoe wordt de tussenkomst berekend?
3. Op welke wijze en volgens welke criteria gebeuren de voorstellen tot tussenkomst in dit Fonds?

4. Hoeveel gemeenten hebben in 1983 een toezegging hiervan ontvangen? Welke gemeenten en voor welke bedragen?
5. Op welke wijze worden de gemeenten ingelicht over het bestaan van dit Fonds en over de toekenning van de tussenkomsten?

Antwoord

Voor de drie eerste delen van zijn vraag, gelieve het geachte lid zich te wenden tot de heer Minister van economische zaken en de heer Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid

Hierna volgt een lijst van de gemeenten en hun subsidie die zij krijgen uit het Europees Fonds voor Regionale **Ontwikkeling**.

Provincie Antwerpen :

Balen:	12.097.159 F
Mol:	1.934.618 F
Herentals:	1.803.844 F
Herselt:	8.145.297 F
Ravels:	9.408.215 F
Retie:	7.329.713 F
Vorselaar:	998.690 F

Provincie Brabant :

Kortenaken:	4.033.283 F
-------------	--------------------

Provincie Limburg :

As:	4.079.308 F
Genk:	6.406.067 F
Hasselt:	14.904.129 F
Tessenderlo:	2.169.244 F
Bilzen:	2.602.186 F
Maasmechelen:	4.211.928 F
Dilsen:	4.019.706 F
Kinrooi:	3.396.105 F
Lommel:	17.965.915 F
Meeuwen-Gruitrode:	3.157.785 F
Neerpelt:	9.530.351 F
Peer:	2.998.796 F

Provincie Oost-Vlaanderen :

Oudenaarde:	5.082.539 F
Zingem:	1.452.856 F

Provincie West-Vlaanderen :

Diksmuide:	900.462 F
Kortemark:	2.712.124 F
Ieper:	1.459.202 F

De mededeling van het bedrag van deze subsidies gebeurt via de heren provincie-gouverneurs.

**R. STEYAERT
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZIN EN
WELZIJSZORG**

**vraag nr. 13
van 3 januari 1984
van mevrouw W. DEMEESTER-DE MEYER**

Kinderen met phenylketonurie — Behandelingskosten

Phenylketonurie of PKU is een ernstige mentale stoornis. Een effectieve behandeling van deze kinderen onderstelt een aangepaste behandeling met onder meer een streng dieet. Tevens voorkomt deze behandeling een blijvende handicap.

Tussenkomsten langs de verhoogde kinderbijslag en de RIZIV-nomenclatuur voor farmaceutische producten verlopen meestal moeilijk of werden beperkt ingevolge de herziening van de wetgeving

Mag ik mevrouw de Minister vragen of een tussenkomst in het kader van het Rijksfonds voor Sociale Reclassering nu voorzien is of reeds werd onderzocht.

Antwoord

Ik wens het geachte lid mee te delen dat de nationale overheid bevoegd blijft over de taken en middelen van het Rijksfonds voor Sociale Reclassering van de Minder-Validen, zolang de parastatalen niet geherstructureerd worden in aansluiting op de *bepalingen* van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Uit inlichtingen ingewonnen bij het Rijksfonds voor Sociale Reclassering van de Minder-Validen blijkt dat men daar reeds vroeger, op vraag van de zogenaamde „Vlaamse Vereniging voor Hulp aan PKU-patiëntjes”, genoodzaakt was om te preciseren dat :

- Phenylketonurie in hoofdzaak een probleem van preventieve aard stelt, namelijk het voorkomen van complicaties op gebied van cerebraal functioneren bij kinderen met deze metabole stoornis en dat preventieve maatregelen buiten de wettelijke bevoegdheid van het Rijksfonds vallen en door de daartoe geëigende instanties moeten opgelost worden.
- In afwachting, voor die phenylketonurie-patiënten die gebeurlijk beantwoorden aan de criteria voor inschrijving bij het Rijksfonds, het hoofdstuk V van de bijlage van het MB van 27.9.1977 (de nomenclatuur) voorziet dat het Rijksfonds alleen deze farmaceutische producten vergoedt die opgenomen zijn in de nomenclatuur van het RIZIV en dat er gebeurlijk tegemoetgekomen wordt aan het WIGW-tarief, hetgeen voor de ingeschrevenen in de meeste gevallen een bijkomende tegemoetkoming waarborgt.
- De „sociale hulp” bijgevolg niet van toepassing is op het gestelde probleem.

Vraag nr. 18
van 13 februari 1984
van de heer J. SOMERS

Begroting 1983 arrondissement Mechelen — Gemeentelijke toelagen OCMW

Om ons toe te laten de evolutie van de verhouding tussen de totaal uitgaven eigen aan het dienstjaar 1983 van de gemeente en haar toelage aan het OCMW voor datzelfde jaar te volgen, vragen wij, geachte Minister, de betrokken cijfers te publiceren voor de gemeenten Mechelen, Berlaar, Bonheiden,

Bornem, Duffel, Heist op den Berg, Lier, Nijlen, Putte, Puurs, StAmands, St.-Katelijne-Waver en Wilbroek, allen gelegen in het arrondissement Mechelen.

Antwoord

Ik moge het geachte lid erop wijzen dat de materie waarop zijn vraag betrekking heeft, binnen de bevoegdheid valt van de heer M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden.

Derhalve bezorgde ik zijn vraag aan genoemde collega.

P. AKKERMANS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN RUIMTELIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN NATUURBEHOUD

Vraag nr. 9
van 25 oktober 1983
van mevrouw W. DEMEESTER-DE MEYER

Gebouwen toegankelijk voor het publiek — Toegankelijkheid voor gehandicapten

De wet van 17 juli 1975 en het KB van 9 mei 1977 voorzien dat een bouwvergunning voor sommige gebouwen slechts wordt afgeleverd wanneer de voorwaarden tot toegankelijkheid voor gehandicapten zijn vervuld.

Graag vernam ik van de Minister in dit verband het volgende.

1. Worden of werden er tot op heden afwijkingen op deze wetgeving toegestaan zoals voorzien in artikel 5 van de wet van 17 juli 1975?
2. Hoe en door wie gebeurt de controle op de daadwerkelijke toepassing van de voorwaarden tot toegankelijkheid?
3. Werden er tot nu sancties genomen wanneer de gebouwen niet voldeden aan de gestelde voorwaarden van toegankelijkheid?

Antwoord

In antwoord op haar parlementaire vraag nr. 9 dd. 25.10.1983 heb ik de eer het geachte lid volgende inlichtingen te verschaffen.

Uit ingewonnen inlichtingen bij de provinciale directies van de stedebouw is gebleken dat :

1. tot op heden geen afwijkingen werden gevraagd zoals voorzien in art. 5 van de wet van 17 juli 1975;
2. wat de controle op de daadwerkelijke toepassing van de voorwaarden tot toegankelijkheid betreft, geen enkele administratie opdracht heeft gekregen controle uit te voeren. Controle is niet voorzien in de wet van 17 juli 1975;
3. Eventuele te nemen sancties wanneer de gebouwen niet voldoen aan de gestelde voorwaarden van toegankelijkheid, niet voorzien zijn in de wet van 17 juli 1975.

vraag nr. 64
van 22 december 1983
van de heer L. DIERICKX

Merelbeke — Ringweg N 724

Op het Gewestplan Gentse en Kanaalzone (**KB 14/9/1977**) werd langs de Ringvaart te Merelbeke een snel-verkeersweg ingetekend. In tegenstelling tot de R4 werden voor deze weg geen op- of afritten aangeduid.

Door uw diensten werd in 1981 aan de Intercommunale E3 een bouwvergunning afgeleverd voor de aanleg van deze weg met aanhorigheden, die een jaar later werd verlengd. Deze vergunning had betrekking op de aanleg van de ringweg, vak Fraterbrug-Ottergemse Steenweg, de realisatie van collectoren en de bijhorende op- en afritten van de ringweg. Vermits de werken onder artikel 48 van de wet op de stedenbouw en ruimtelijke ordening vallen is er geen enkele vorm van openbaarheid van deze plannen voorzien, behalve het advies van het college van burgemeester en schepenen, op wiens grondgebied de werken zullen plaatsvinden.

Uiteindelijk bleek dat aan de westelijke zijde van de Hundelgemse Steenweg een op- en afrit voorzien werd en één afrit in de Ringvaartstraat. Op vraag van de bewoners van de Ringvaartstraat en aanpalende straten bleek het ministerie van openbare werken bereid de geplande afrit, die midden in een woonwijk uitmondde, te schrappen en de voorziene ringweg dieper in te graven om de geluidshinder te beperken. Intussen werden nieuwe plannen opgemaakt, die o.a. voorzagen in een op- en afrit aan weerszijden van de Hundelgemse Steenweg. Vanuit stedenbouwkundig-planologisch oogpunt blijken deze plannen nefast te zijn evenals op verkeerstechnisch gebied zijn ze verre van ideaal.

Door een werkgroep werden alternatieve oplossingen uitgewerkt, die reeds kenbaar gemaakt werden aan uw collega van openbare werken.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen, gelet op het groot belang dat de aanleg van nieuwe verkeersinfrastructuren heeft op de leefbaarheid van de aanpalende woonwijken :

1. in welke mate de diensten van de stedenbouw bij de planning van deze werken worden betrokken en of er een nader onderzoek heeft plaats gevonden naar de consequenties van de werken op het stedenbouwkundig en planologisch vlak;
2. of de nieuwe plannen reeds de heer Minister bekend zijn en of er ter zake reeds de nodige adviezen werden verstrekt;
3. heeft de heer Minister of zijn daartoe gemachtigde ambtenaar reeds een nieuwe vergunning afgeleverd.

Antwoord

In antwoord op zijn parlementaire vraag nr. 64 dd. 22 december 1983 en in aansluiting met mijn voorlopig antwoord, heb ik de eer het geacht lid volgende inlichtingen te verschaffen :

1. In verband met de aanleg van Rijksweg 724 is inderdaad op 17 juni 1981 een bouwvergunning afgeleverd aan de Intercommunale E3. Deze vergunning had betrekking op het uitvoeren van grond-, wegenis- en rioleringswerken aan de Grote Ring rond Gent, vak Fraterstraat — Ottergemse Steenweg (binnenoever van de Ringvaart), zijnde de 1ste fase van het vak A te Gent (ex Zwijnaarde) en Merelbeke.

Deze vergunning had o.a. betrekking op de aanleg van een westelijke op- en afrit aan de Hundelgemse steenweg.

Ze werd uitgereikt na gunstig advies van het college van burgemeester en schepenen van de gemeenten Merelbeke en Gent. Op 26 april 1982 werd de vergunning met één jaar verlengd. De werken werden aangevat in de loop van de maand maart 1983. Wat de niet aanduiding van de op- en afritten betreft van de Ringweg op het gewestplan Gentse en Kanaalzone (**KB 14/7/1977**) kan gezegd worden dat deze op het ogenblik van het definitief vastleggen van het gewestplan nog niet bekend waren.

Bovendien bleek de intekening van op- en afritten van hoofd- en snelverkeerswegen in veel gevallen, gelet op de kleine schaal van de gewestplannen, niet mogelijk

Gesteld werd dat de aansluiting van de wegen op de bestaande wegenis moest bekeken worden in het kader van de ingediende bouwaanvragen.

2. Er zijn bij mijn diensten geen wijzigingen aan de plannen ingediend. Andere plannen, dan die mij door de Intercommunale E3 werden overgemaakt, zijn mij op dit ogenblik niet bekend.

Indien echter zou blijken dat het Ministerie van openbare werken belangrijke wijzigingen aan haar oorspronkelijke plannen zou aanbrenge, is een nieuwe bouwaanvraag vereist.

3. Een nieuwe vergunning werd niet afgeleverd.

Vraag nr. 86
 van 2 februari 1984
 van de heer D. VERVAET

Sint-Genesius-Rode — Bouwovertreding

Begin mei 1983 deed zich in de gemeente **Sint-Genesius-Rode** een ernstige bouwovertreding voor in de vorm van een **kaalkap** in een gebied dat volgens het gewestplan Halle-Vilvoorde een groene zone is: **Terkluzendreef**.

Op initiatief van uw diensten werd aan de eigenaar de verplichting tot heraanplanting opgelegd. Deze heraanplanting zou tijdens het eerste (dus reeds voorbij) plantseizoen moeten hebben plaatsgevonden.

Tot op heden werd deze verplichting niet uitgevoerd.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister vernomen welke nieuwe initiatieven hij zal nemen ten einde de eigenaar te dwingen gevolg te geven aan de hem opgelegde verplichting tot heraanplanting.

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Uit inlichtingen ingewonnen bij de gemeente en de provinciale directie blijkt dat begin 1983 ontbossing werd uitgevoerd op een oppervlakte van nagenoeg **3,69** ha in een gebied dat in het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse de bestemming heeft van parkgebied.

Tegen deze ontbossing, die gebeurde zonder vergunning in toepassing van art. 44 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening, werd door de gemeente proces-verbaal opgesteld. De werken werden stilgelegd op 12 maart 1983.

In toepassing van art. 65, par. 1. b werd door het bestuur van de stedenbouw na advies van de diensten van het groenplan en na raadpleging van de gemeente de herstelmaatregel bij de rechtbank gevorderd. Deze herstelmaatregel bestaat in een herbeplanting met nagenoeg 7000 streekeigen bomen.

Op 2 1 november 1983 werd de betrokkene door de gemeente op de hoogte gesteld van de door het Groen Plan voorgestelde herstelmaatregel.

De gevorderde herstelmaatregel wordt maar afdwingbaar, na vonnis van de rechtbank en voor zover de aanleggende partijen door dit vonnis daartoe gematigd worden.

Vraag nr. 89
van 13 februari 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Beschermingsdossiers natuurgebieden — Uitblijven ondertekening

Bij verschillende milieugroepen bestaat een zekere misnoegdheid over het uitblijven van de ondertekening van beschermingsdossiers voor natuurgebieden. Vaak gaat het hier om gebieden waarop ernstige bedreigingen rusten.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoeveel, door de Rijksdienst voor Monumenten en Landschappen ingediende dossiers, wachten op ondertekening door de heer Minister?
2. Hoeveel dossiers waarvan de voorlopige betekening beëindigd is per 1 december wachten op een definitieve ondertekening door de heer Minister?

Antwoord

Uit de vraagstelling van het geachte lid blijkt dat zijn vraag bestemd is voor de heer Gemeenschapsminister van cultuur, bevoegd voor de bescherming van landschappen, monumenten, stads- en dorpsgezichten.

De vraag werd overgezonden aan de administratie voor ruimtelijke ordening en leefmilieu die over de gevraagde gegevens beschikt.

vraag nr. 90
van 13 februari 1984
van de heer V. VANDERHEYDEN

Sint-Genesius-Rode — Bouwovertreiding

Begin mei deed zich in de gemeente Sint-Genesius-Rode een ernstige bouwovertreiding voor in de vorm van het kaalkappen van 3 ha. 7 a bosgebied dat op het gewestplan aangemerkt was als groene zone.

Na het optreden van de gemeenteoverheid en verbalisering van deze onwettelijke praktijken door de gemeentepolitie, werd door toedoen van de diensten voor ruimtelijke ordening aan de overtreder de verplichting opgelegd de plaats in de oorspronkelijke staat te herstellen via heraanplanting tijdens het eerstvolgende plantseizoen.

In deze omstandigheden vernam ik graag van de geachte Minister of er sindsdien reeds maatregelen werden genomen tot beteugeling van deze onwettelijke situatie, wanneer deze genomen werden en wat er het resultaat van is.

Zo er nog geen optreden van overheidswege is gebeurd, wanneer dit zal geschieden en onder welke vorm?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid verwijzen naar mijn antwoord verstrekt op de parlementaire vraag nr. 86 van 2 februari 1984 van de heer D. Vervaet, welke handelt over dezelfde aangelegenheid.

vraag nr. 94
van 15 februari 1984
van de heer L. VANVELTHOVEN

Roofdierbiotopen — Beschermingsmaatregelen

Alle inheemse roofdieren vallen onder de jachtwet. De laatste jaren werd door het sluiten van de jacht op een aantal soorten en het verbieden van de handel in en het vervoer van roofdieren een belangrijke vooruitgang geboekt op het vlak van de passieve bescherming van deze sterk bedreigde zoogdierengroep.

De belangrijkste bedreiging schuilt evenwel in de te loorgang van hun leefgebieden. De jachtwet schiet hier duidelijk tekort, en kan niet beletten dat voorts belangrijke roofdierbiotopen worden vernietigd. Een overheveling naar de natuurbeschermingswet — onder voorbehoud dat strenge correctionele straffen worden voorzien — zou hier enige oplossing kunnen brengen. Ook de gewestplannen bieden geen enkele garantie gezien de specifieke eisen die zoogdieren en zeker roofdieren stellen.

Graag bekam ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke maatregelen zal u treffen om een verdere aftakeling van roofdierbiotopen te verhinderen ?
2. Meent u niet dat de toestand van een aantal roofdiersoorten dermate kritiek is dat onmiddellijk

een aantal actieve beschermingsmaatregelen die-
nen getroffen te worden ?

3. Waarom krijgen privé-instellingen die onderzoek rond roofdieren verrichten geen financiële steun ? Vindt u de overheid niet de aangewezen instantie om onderzoek naar de situatie van een aantal roofdiersoorten te verrichten of aan te **moedigen** ?

Antwoord

De gegevens die het geachte lid vraagt zijn reeds opgenomen in mijn antwoorden op zijn vraag nr. 50 van 5 december 1983 en op de vraag nr. 65 van 9 januari 1984, gesteld door zijn collega, de heer **Gey-selings**.

Bovendien wil ik doen opmerken dat, in tegenstelling met wat het geachte lid schrijft, de toestand van de carnivoren, de otter uitgezonderd, in het Vlaamse Gewest redelijk stabiel is.

J. BUCHMANN GEMEENSCHAPSMINISTER VAN HUISVESTING

**Vraag nr. 60
(zitting 19824983)
van 28 september 1983
van de heer J. GABRIELS**

Internationale overeenkomsten — Tenuitvoerlegging

De Europese overeenkomst inzake de bescherming van het archeologisch erfgoed werd gesloten op 6.5.1969 in Londen.

De overeenkomst inzake de bescherming van het cultureel en natuurlijk erfgoed van de wereld werd gesloten te Parijs op 16. 11. 1972.

Het verdrag inzake het behoud van wilde dieren en planten en hun natuurlijk leefmilieu in Europa, afgesloten op 19.9.1979, behoort zowel tot de nationale als tot de gewestelijke overheid.

Graag had ik van de geachte Minister het volgende vernomen.

1. Zijn de drie overeenkomsten door de Vlaamse regering ondertekend, geratificeerd en in een nationale wetgeving gegoten om tot uitvoering over te gaan?
2. Zo neen, op welke termijn denkt de Minister daartoe stappen te ondernemen?
3. Zo ja, welke besluiten zijn er dan momenteel voorhanden om deze internationale overeenkomsten en verdragen tot stand te brengen in Vlaanderen ?
4. Is er reeds overleg geweest met de nationale regering inzake het verdrag tot behoud van wilde dieren en planten en hun natuurlijk leefmilieu in Europa gesloten op **19.9.1979**?

Antwoord

Op de door het geachte lid gestelde vraag kan ik volgend antwoord verstrekken.

Voorafgaandelijk geef ik de juiste stand van zaken op nationaal niveau, met betrekking tot de drie genoemde overeenkomsten.

De Europese overeenkomst inzake de bescherming van het archeologisch erfgoed (Londen, 6 mei 1969) werd door België bekrachtigd op 2 december 1969 en trad na publikatie in het Belgisch Staatsblad van 10 oktober 1970 in werking op 20 november 1970.

De overeenkomst inzake de bescherming van het cultureel en natuurlijk erfgoed van de wereld werd gesloten te Parijs op 16 november 1972.

Deze overeenkomst kwam tot stand via een speciale procedure in het kader van de Unesco waarbij de staten de verdragstekst hebben vastgelegd door stemming en niet door ondertekening. Deze overeenkomst werd nog niet bekrachtigd door België.

Het verdrag inzake het behoud van wilde dieren en planten en hun natuurlijk leefmilieu in Europa werd door België te Bern ondertekend op 19 september 1979. Dit verdrag werd eveneens nog niet bekrachtigd door België.

1. a) De Europese overeenkomst inzake de bescherming van het archeologisch erfgoed (Londen, 6 mei 1969) betreft een overeenkomst die vóór 1 oktober 1980 (datum van inwerkingtreding van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 op de hervorming der instellingen) ondertekend werd en tevens bekrachtigd, doch zonder de goedkeuring van het Parlement.

Dientengevolge wordt de goedkeuring door de Vlaamse Raad niet vereist om de toepassing door de Gemeenschap af te dwingen.

- b) De overeenkomst inzake de bescherming van het cultureel en natuurlijk erfgoed van de wereld (Parijs, 23 november 1972) betreft een overeenkomst die nog niet goedgekeurd werd door het Parlement en tevens nog niet geratificeerd werd door België.

Aangezien het hier bovendien om een culturele materie handelt, dient dit verdrag de goedkeuring van de Vlaamse Raad te verkrijgen opdat de bepalingen over aangelegenheden waarvoor de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is, afdwingbaar zouden zijn.

- c) Het verdrag inzake het behoud van wilde dieren en planten en hun natuurlijk leefmilieu in Europa (Bern, 19 september 1979) werd nog niet ter goedkeuring ingeleid bij het Nationale Parlement.

Gelet op het feit dat het verdrag een gewestmaterie omvat behoeft het geen goedkeuring door de Vlaamse Raad.

2. Zoals blijkt uit het antwoord op de eerste vraag van het geachte lid dient alleen de overeenkomst inzake de bescherming van het cultureel en natuurlijk erfgoed van de wereld (Parijs, 23 november 1972) bij de Vlaamse Raad te worden ingediend.

Het ontwerp van decreet ter goedkeuring van deze overeenkomst zal eerstdaags via het Vlaamse Ministercomité voor buitenlands beleid aan de Vlaamse Executieve ter beslissing worden voorge-

legd en **door deze laatste bij de** Vlaamse Raad ingediend

3. Voor geen enkel van deze drie verdragen zijn er momenteel uitvoeringsbesluiten voorhanden binnen de context van de Vlaamse Gemeenschap.
4. Het verdrag inzake het behoud van wilde dieren en planten en hun natuurlijk leefmilieu in Europa werd door België ondertekend op 19 september 1979, maar nog niet bekrachtigd, zoals hoger reeds opgemerkt

Wegens het gebrek aan bekrachtiging vóór 1 oktober 1980, werd vanaf die datum krachtens artikel 81 van de bijzondere wet een overleg tussen de nationale overheid en de Vlaamse Executieve mogelijk. Dit overleg was echter nog niet op gang gekomen, toen België zich, als Lid-Staat van de Europese Gemeenschap, reeds internationaal engageerde tot naleving van dit verdrag. De Raad van Ministers heeft immers bij besluit nr. 82/72 van 3 december 1981 de Europese Gemeenschap als geheel laten toetreden tot dit verdrag.

Dit engagement belet niet dat de goedkeuring door het Nationale Parlement noodzakelijk blijft, zodat een overleg tussen de nationale regering en de Vlaamse Executieve niet uitgesloten is. De Executieve zal zich hierover beraden.

Vraag nr. 11
van 5 december 1983
van de heer J. GABRIELS

Steun aan de bouwnijverheid — Premie- en BTW-regeling

De Vlaamse deelregering heeft onder uw impuls talrijke zaken gedaan om de bouwnijverheid te activeren. Zo werden de bouwpremies verhoogd, rentetolagen toegestaan enz... Allemaal prachtige initiatieven die de bouwnijverheid ongetwijfeld gesteund hebben.

Nu blijkt echter dat jonge bouwers voor een andere werkelijkheid te komen staan wanneer hun woning voltooid is. Dan komt de nationale regering hopen geld innen omdat de bouwers zagezegd te weinig BTW betaald hebben en daardoor een bijkomende aanslag krijgen. Zo zijn er tientallen gevallen bekend dat er 50.000 frank en meer moet bijbetaald worden. In vele gevallen komt daar ook nog een forse boete bijkijken.

Hierdoor verliezen de door **de** Vlaamse deelregering toegestane premies een groot deel van hun aantrekkingskracht.

Kan de geachte Minister me medelen of hij bereid is te onderhandelen met zijn collega van de nationale regering om dit waanzinnig gedoe stop te zetten?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag nr. 11 moet ik het geachte lid medelen dat het hier gaat om een BTW regeling. Aangezien deze materie ressorteert onder de be-

voegdheid van de nationale regering dient de vraag te worden gesteld aan de heer Minister van financiën.

vraag nr. 1s
van 24 januari 1984
van de heer L. VANVELTHOVEN

Toelagen aan organismen die bijdragen tot aanmoediging van sociale huisvesting — Uitkering

Graag vernam ik aan welke organismen in 1983 dergelijke toelagen, met vermelding van het bedrag, werden uitgekeerd.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat in 1983 een bedrag van 20.000 F werd uitbetaald aan de **VZW Comité voor Hygiëne en Comfort (CHC), Ravensteingalerij 3 te Brussel**, als toelage voor de bijdragen van deze vereniging voor de aanmoediging van de sociale huisvesting.

Vraag nr. 16
van 24 januari 1984
van de heer L. VANVELTHOVEN

Bouwpremie — Toezegging en uitbetaling

Graag vernam ik:

1. hoeveel bouwpremies in 1983 werden aangevraagd;
2. hoeveel bouwpremies in 1983 werden uitbetaald;
3. welke bedragen hiermee gemoeid waren.

Antwoord

Aan het geachte lid heb ik de eer volgend antwoord op de door hem gestelde deelvragen te geven:

1. in 1983 werden 12.818 bouwpremieaanvragen ingediend;
2. in 1983 werden 16.425 bouwpremies, met inbegrip van afzonderlijk vereffende aanvullende premies voor de plaatsing van dubbele beglazing en van een regenwaterput, werkelijk uitbetaald;
3. met de onder 2. bedoelde premies was een bedrag van 1.539.174.956 F gemoeid.

Vraag nr. 18
van 24 januari 1984
van de heer T. KELCHTERMANS

Sociale woningbouw — Institutionele beleggers

Het is nu reeds geruime tijd geleden dat de geachte Minister zijn idee om institutionele beleggers te betrekken in de sociale woningsbouw, kenbaar gemaakt heeft.

Aangezien wij tot op heden deze idee nog geen concrete vorm hebben zien krijgen, vernam ik gaarne

van de geachte Minister omstandig antwoord op de volgende vragen.

1. Welke is de stand van zaken in de onderhandelingen met de eventueel gemteresseerde institutionele beleggers?
2. Wanneer mogen de eerste concrete projecten verwacht worden en in welke vorm ?
3. Zal hierbij bijzonder belang worden gehecht aan het woningnoodprobleem in Limburg en in voorkomend geval, op welke wijze?

Antwoord

Het geachte lid gelieve hieronder in chronologische volgorde, het antwoord op de door hem gestelde vragen te willen vinden.

1. De onderhandelingen, waarvan er uit hoofde van de betoonde interesse nog diverse aan gang zijn, hebben aanleiding gegeven tot het indienen van drie concrete projecten.
2. Het invoeren van dit nieuwe stelsel van ter beschikking stellen van sociale woningen noodzaakt ons tot het uitbouwen van een sluitend juridisch kader.

Dit kader wordt uitgebouwd met inachtneming van:

- de handhaving van het integrale sociale karakter van de ter beschikking te stellen sociale woningen;
- de te verlenen waarborgen van uitvoering van de overeenkomst t.o.v. de beleggers.

Zodra het juridisch kader is uitgebouwd kan tot de verwezenlijking worden overgegaan.

3. Het concrete project situeert zich in Limburg.

J. LENSSENS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 75
van 16 januari 1984
van de heer L. VANVELTHOVEN

Omloop Terlaemen te Zolder — Reglementering voor wedstrijden, test- en oefenritten

Geregeld wordt het ministerieel besluit houdende toelating voor het inrichten van wedstrijden, test- en oefenritten met motorvoertuigen en rijwielen op bovenvermelde omloop aangepast.

Gelet op de eventuele gevolgen voor de volksgezondheid, is het zeer belangrijk voor de ± 3.000 omwonenden binnen een afstand van ongeveer 1.000 meter rond de omloop, welke voorwaarden en beperkingen de inrichtende **vzw** worden opgelegd.

Tevens is het nuttig de controlerende organen (administratie, rijkswacht en politie) bij de voorbereiding te betrekken.

Ter zake vernam ik graag:

1. aan welke instanties (politieke, rijkswacht, gemeente, volksgezondheid, inrichters en vertegenwoordigers van de lokale milieuraad, vertegenwoordigers van de omwonenden) inspraak werd verleend bij de voorbereiding van dergelijke ministeriële besluiten;
2. welke collega's van de Vlaamse Executieve werden geraadpleegd.

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid meedelen dat het verlenen van toelatingen voor wedstrijden, test- en oefenritten met voertuigen op terreinen of omlopen die niet volledig op de openbare weg gelegen zijn, geregeld werd door het koninklijk besluit van 10 juni 1976 houdende maatregelen tot inrichting van wedstrijden, test- en oefenritten met motorvoertuigen.

Dit besluit voorziet dat voor permanent gebruikte omlopen toelatingen worden verleend door de bevoegde Gemeenschapsminister na advies van de Consultatieve Commissie.

In die Commissie waarvan de huidige samenstelling geregeld werd bij het besluit van de Vlaamse Executieve van 18 mei 1983, zetelen vertegenwoordigers van de administratie, geluidsspecialisten, vertegenwoordigers van de motorsportverenigingen en van verenigingen die de bescherming van het leefmilieu tot doel hebben.

Alhoewel in het besluit de raadpleging van gemeentelijke instanties niet voorzien is, heb ik de administratie verzocht bij elke aanvraag steeds het advies van de colleges van burgemeester en schepenen in te winnen.

Overeenkomstig het besluit van de Vlaamse Executieve van 28 januari 1982 houdende organisatie van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Executieve, worden over dergelijke besluiten geen andere gemeenschapsminister geraadpleegd.

Op 17 maart 1982 werd een besluit getroffen dat de activiteiten met motorvoertuigen op de omloop „Terlaemen” te Heusden-Zolder reglementeert.

In dit besluit was de regeling beperkt tot het jaar 1982 voor wat voertuigen betreft waarvan het geluidsniveau voldoet aan de verkeersreglementering.

Dit besluit was eveneens van toepassing op activiteiten met motorvoertuigen waarvan het geluidsniveau niet aan de verkeersreglementering voldoet voor de jaren 1982, 1983 en 1984.

Het besluit van 4 januari 1983 vult voor de jaren 1983 en 1984 dat van 17 maart 1982 aan inzake activiteiten met motorvoertuigen waarvan het geluidsniveau voldoet aan de verkeersreglementering. Het besluit van 6 april 1983 wijzigt de beide voorgaande besluiten in die zin dat de regeling wordt verstrengd voor de activiteiten voor motorvoertuigen waarvan het geluidsniveau niet voldoet aan de verkeersreglementering.

Tevens past dit besluit voor 1984 het besluit van 4 januari 1983 aan en voert het een definitieve regeling in voor 1985 voor activiteiten met motorvoertuigen

waarvan het geluidsniveau al dan niet voldoet aan de verkeersreglementering.

Vraag nr. 76
van 16 januari 1984
van de heer L. VANVELTHOVEN

Omloop Terlaemen te Zolder — Reglementering van wedstrijden, test- en oefenritten

De kalender voor het inrichten van wedstrijden, test- en oefenritten met motorrijtuigen op de omloop van Zolder en de opgelegde voorwaarden en beperkingen zijn reeds geruime tijd voorwerp van betwistingen tussen de betrokken vzw enerzijds, de omwonenden en de milieuraad Heusden-Zolder anderzijds.

Waar de inrichters zich beroepen op de economische weerslag van de topinrichtingen, voeren een aantal plaatselijke horecabedrijven en de buurtbewoners aan dat de omgeving economisch geruïneerd en onleefbaar wordt, als er niet zeer snel een evenwicht komt tussen lawaaiërie en stille alternatieve manifestaties.

Ter zake zou het me verheugen te mogen vernemen :

1. om welke redenen of **omwille** van welke nieuwe gegevens het ministerieel besluit van 4 januari 1983 werd vervangen door het ministerieel besluit van 6 april 1983;
2. of overwogen wordt het ministerieel besluit van 6 april 1983 opnieuw „aan te passen” aan de wensen van de inrichters, waardoor:
 - a) de weekends, waarop „onbeperkt lawaaiërie” activiteiten toegelaten zijn, complementair worden aan de weekends, waarop „stille” koersen, die eveneens lawaaihinder veroorzaken (wagens voldoen aan wegcode en de geproduceerde db(A) blijven beperkt tot max. 84) mogen georganiseerd worden;
 - b) het aantal vrije weekdays en weekends beperkt worden.

Zo ja, waarom heeft de heer Gemeenschapsminister van leefmilieu gemeend eerder te moeten ingaan op de voorstellen van de inrichters (vzw) dan op de adviezen van de BBL?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

1. De exploitatie van de omloop „Terlamen” te Zolder heeft in het verleden steeds aanleiding gegeven tot een controverse inzake de bedrijfseconomische en de leefmilieu-aspecten.

Het besluit van 4 januari 1983, houdende toelating voor het inrichten van wedstrijden, test- en **oefen**ritten met motorvoertuigen op de permanent gebruikte omloop „Terlamen”, regelde een deel van de activiteiten op de omloop voor 1983 en 1984.

Hierbij werden voor de eerste maal strenge beperkingen inzake lawaai opgelegd.

De exploitant van de omloop, het **gemeentebestuur** van Heusden-Zolder en andere instanties verzochten dit besluit te herzien daar het voor 1983 geen rekening hield met reeds vastgelegde contracten, waardoor de leefbaarheid van de omloop in het gedrang zou komen.

Mogelijke wijzigingen aan dit besluit werden met de voornaamste betrokkenen zoals de exploitant, het gemeentebestuur van Heusden-Zolder en afgevaardigden van de milieuraad van Heusden-Zolder uitvoerig besproken.

Die besprekingen hebben aanleiding gegeven tot het uitvaardigen van het besluit van 6 april 1983, dat een regeling voorziet voor alle activiteiten op de omloop voor de jaren 1983, 1984 en 1985.

Over dit besluit was er een consensus met alle betrokkenen uitgezonderd de exploitant.

2. Een aanpassing van het besluit van 6 april 1983 wordt momenteel niet in overweging genomen.

Vraag nr. 77
van 13 januari 1984
van de heer L. VANVELTHOVEN

Omloop Terlaemen te Zolder — Reglementering van wedstrijden, test- en oefenritten en controlemetingen van het geluidsniveau

In een ontwerp ministerieel besluit ter zake wordt melding gemaakt van de metingen van het geluidsniveau uitgevoerd aan stilstaande en op rijdende voertuigen.

In het verleden gold voor het gebruik van bepaalde voertuigen dat zij qua geluidsniveau moesten voldoen aan de normen, vastgelegd in artikel 40 van het KB van 15 maart 1968 (gebruik B) dit wil zeggen geproduceerde DB (A) tot maximaal 84.

Graag vernam ik:

of in het reeds geciteerde ontwerp ministerieel besluit inderdaad voorgesteld wordt :

1. a. op de omloop niet toe te laten de wagens die stilstaand 85 dB (A) overtreffen;
- b. uit te sluiten de wagens die rijden 95 dB (A) overtreffen ;
 Zo ja, waarom wordt afgeweken van de 84 dB (A) .
2. dat de vzw moet instaan voor de praktische uitvoering van voornoemde metingen en dit op haar kosten.

Zo ja, is het niet logisch dat deze controlemetingen worden uitgevoerd, op kosten van de vzw, door een organisatie of vereniging vreemd aan de vzw en waarin eventueel vertegenwoordigers van de milieuraad van Heusden-Zolder aanwezig **ZOU**den zijn?

3. dat de overtredingen van het geluidsniveau enkel gesanctioneerd worden door uitsluiting van de rijdende voertuigen en het opleggen van boeten.

Waarom worden geen sancties voorzien ten aanzien van de exploitant in volgende gevallen:

- a. het niet-sanctioneren van overtredingen van het geluidsniveau;
 - b. overtredingen inzake het gebruik van de geluidsinstallatie ;
 - c. het ontijdig wijzigen van de kalender;
 - d. het niet-realiseren van noodzakelijk geachte voorzieningen (aanpassen geluidsinstallatie - proefschermb).
4. In de loop van 1984 de geluidsinstallatie aan te passen en een geluidsabsorberend proefschermb van min. 100 m lengte aan te leggen.

Zo ja, waarom wordt door de Gemeenschapsminister geen uiterste datum vooropgesteld waarop dergelijke blijkbaar noodzakelijke voorzieningen gerealiseerd dienen te zijn ?

Antwoord

Het door het geachte lid geciteerde document is geen ontwerp van ministerieel besluit maar een voorstel van de administratie dat aan de Consultatieve Commissie ter bespreking voorgelegd werd.

Het komt aan de leden van die Commissie toe haar opmerkingen en alternatieve voorstellen binnen de schoot van die Commissie ter bespreking voor te leggen.

Over de opportuniteit om elementen uit dit voorstel eventueel in een ministerieel besluit over te nemen zal ik te gepasten tijde oordelen.

Vraag nr. 78 van 16 januari 1984 van mevrouw M. TYBERGHEN- VANDENBUSSCHE

Waterbouwkundige werken van nationaal belang — Spaarbekken Blankaart I+ II

In het Belgisch Staatsblad van 19 november 1983 verscheen het KB waarbij het nationaal belang van bepaalde grote waterbouwkundige werken wordt vastgesteld. In die lijst wordt het spaarbekken en de installaties voor produktie van drinkwater behorend tot het complex I+ II vermeld.

Graag kreeg ik voor deze werken enige uitleg.

Op vroegere parlementaire vragen werd geantwoord dat men nog geen beslissing had betreffende de inplantingsplaats voor het spaarbekken + complex II.

1. Is hier reeds de vestigingsplaats vastgesteld ?
2. Als het volgens vroegere geruchten in Nieuwkapelle zou zijn in het gebied van de zandwinning, mag ik vragen hoeveel ha men hiervoor voorziet, moeten er bijkomende onteigeningen gebeuren en hoeveel? Hoe worden die ha benut?
3. Is er reeds een tijdschema vastgesteld waarbinnen deze werken moeten gebeuren ? Wie wordt de bouwheer?
4. Wat is de omvang van de kostprijs? Is deze reeds in de begroting opgenomen van de Vlaamse Gemeenschap of is er een nationale tussenkomst

door de genoemde erkenning van nationaal belang?

Indien ja, hoe wordt dat geregeld?

5. Er gebeuren opmetingen in de zandputten in Nieuwkapelle. Heeft dit verband met het geplande nieuwe complex II ? Hoeveel zal de aankoop van deze zandputten bedragen ? Is hier reeds een beslissing over van het Vlaamse Gewest?
6. Is het Blankaart-complex I volledig of zijn er ook daar nog werken uit te voeren ?

Antwoord

In antwoord op haar vragen, betreffende de in aanhef geciteerde aangelegenheid, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Een definitieve vestigingsplaats is nog niet vastgesteld. Door een interministeriële commissie van ambtenaren werd een tweetal jaren geleden het gebruik van bestaande zandwinningsput te Driekapellen als de meest voor de hand liggende inplantingsplaats aangewezen.
2. Vermits nog geen exacte vestigingsplaats is bepaald en bijgevolg ook nog geen gedetailleerde plannen voorhanden zijn, kan nog niet meegeedeeld worden hoeveel ha er bijkomend zouden moeten onteigend worden.
3. De bouwheer is de Belgische Staat en de werken zijn opgenomen in het koninklijk besluit van 8 november 1983. Zodra de definitieve plannen klaar zijn, kunnen ze in uitvoering gaan.
4. De werken worden actueel geraamd op 1 miljard fr. De kredieten dienen voorzien te worden op de begroting van de nationale overheid, gezien deze als bouwheer optreedt.
5. Door de NMDW werden opmetingen uitgevoerd ten einde de bruikbaarheid van de bestaande zandwinning als spaarbekken, grondig te evalueren.
De aankoop van de zandputten zal uiteraard maar gebeuren indien definitief beslist is het tweede spaarbekken hier in te planten. De aankoop zal uiteraard gerealiseerd moeten worden door de bouwheer, de Belgische Staat.
6. Het complex Blankaart I is volledig uitgevoerd. De Belgische Staat is eigenaar en de exploitatie van het geheel is toevertrouwd aan de NMDW. Werken, die nog uitgevoerd worden zijn herstellingswerken of wijzigingen aan de installaties als gevolg van het invoeren van nieuwe technieken of als gevolg van gewijzigde economische situaties.

Vraag nr. 79 van 16 januari 1984 van de heer A. DE BEUL

Provincie- en gemeentebesturen — Heffing van belastingen

Door een middenstander (bakker) werd mijn aandacht erop gevestigd dat hij inzake gemeentelijke belastingen driemaal getaxeerd werd voor de belasting

op het huisvuil; namelijk eenmaal als huisvader, een tweede maal als winkelier en een derde maal als werkgever.

Bovendien wordt hij tweemaal getaxeerd voor de provinciebelasting ter verbetering van de kwaliteit van het leefmilieu; namelijk eenmaal als huisvader en een tweede maal als BTW-nummerhouder.

Zulks wordt niet alleen door betrokkene als overdreven ervaren.

Meent de Minister niet dat op dat vlak richtlijnen zouden moeten worden gegeven aan de provincie- en gemeentebesturen om tot een billijkere en meer harmonieuze belastingsheffing te komen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat deze aangelegenheid behoort tot de bevoegdheid van de heer M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden.

Vraag nr. 81
van 24 januari 1984
van de heer L. KELCHTERMANS

Afvaldecreet — Landbouwafvalstoffen

Het afvaldecreet van 2 juli 1982 voorziet in artikel 41, dat de Vlaamse Executieve de lijst opstelt van de soorten van landbouwafvalstoffen waarop de bepalingen vastgesteld bij of krachtens het decreet toepasselijk zijn.

De Vlaamse Executieve moet ook de bepalingen aanwijzen die op deze landbouwafvalstoffen toepasselijk zijn en de ondernemingen aanduiden die vergunningsplichtig zijn.

Meer dan anderhalf jaar later stelt men vast dat aan dit besluit van de Vlaamse Raad geen uitvoering werd gegeven.

De vergunningen aangevraagd bij de bestendige deputaties der provincies worden **ofwel** niet afgehandeld ofwel worden zij verbroken.

Kan de geachte Minister mij het volgende mededelen.

1. Waarom werd niet overgegaan tot het opstellen van de lijst der afvalstoffen, de bepalingen die er op toepasselijk zijn alsook de vergunningsplichtige inrichtingen?
2. Wanneer zal hiertoe een voorstel ingediend worden bij de Vlaamse Executieve?
3. Is er enige wijziging te verwachten op korte termijn in de benadering van het probleem der landbouwafvalstoffen:
 - aangebracht vanuit het binnenland;
 - aangebracht vanuit het buitenland.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

1. Het ontwerpbesluit van de Vlaamse Executieve houdende de lijst van landbouwafvalstoffen en aanverwante bepalingen verkeert thans in de redactiefase. Er dient echter opgemerkt te worden dat het decreet betreffende het beheer van afvalstoffen in meer dan 45 uitvoeringsbesluiten voorziet. Thans zijn er reeds meer dan de helft tot stand gekomen.

Ingevolge bij deze uitvoering gelegde prioriteiten is bedoeld besluit echter op dit ogenblik nog niet ingediend bij de Vlaamse Executieve.

2. Het ontwerp van bedoeld besluit zal waarschijnlijk in de loop van 1984 ingediend worden bij de Vlaamse Executieve.

3. Wat betreft de korte termijn evolutie zijn er 2 concrete zaken :

— er wordt overwogen een zogenaamde mestbank op te richten waardoor een grote hoeveelheid drijfmest zal kunnen gevaloriseerd worden;

— op 24 januari 1984 hechtte de Vlaamse Raad zijn goedkeuring aan mijn ontwerp van decreet houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer; de nodige uitvoeringsbesluiten worden thans voorbereid; ondermeer wordt verboden dat drijfmest afkomstig uit het buitenland, op Vlaamse gronden uitgespreid wordt (artikel 3 en 4).

Vraag nr. 82
van 24 januari 1984
van de heer L. VANVELTHOVEN

Vervuiling in de wijk Overpelt-Fabriek — Onderzoek, maatregelen en schadeloosstelling

Naar verluidt werden door het Instituut voor Scheikundig Onderzoek te Tervuren (Ministerie van Landbouw) op 16 juni 1983 monsters genomen van beschadigde bomen en struiken in de omgeving van de wijk van Overpelt-Fabriek.

Tevens werden monsters, eerder door de gemeente genomen, onderzocht.

Graag vernam ik:

1. welke de resultaten van het onderzoek zijn;
2. welke maatregelen werden opgelegd om een herhaling van dergelijke vervuiling te voorkomen;
3. of er een schadeloosstelling vanwege de vervuiler werd toegekend. Zo neen, of er ter zake een vraag werd ingediend.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Het gemeten zwavelgehalte van bomen en planten vertoonde een lichte verhoging

Dit criterium was evenwel weinig specifiek om schade door **SO₂** te karakteriseren, te meer daar de gehalten naargelang de plantensoort erg kunnen verschillen.

De duidelijke afname van het zwavelgehalte in de berk- en esdoornbladeren, in functie van de afstand tot de vermoedelijke bron, wees op een SO_2 -schade al dan niet in synergisme met de inwerking van stikstofdioxiden.

- Volgens een woordvoerder van het non-ferrobedrijf Metallurgie Hoboken-Overpelt, het enige bedrijf dat in de omgeving voor een emissie van zwavelige verbindingen in aanmerking kan komen, werd in de vermelde periode geen storing vastgesteld.

Daar de aangehaalde feiten reeds lang verstreken zijn en vermoedelijk het gevolg waren van een eenmalige gebeurtenis in de fabriek kan geen juiste oorzaak meer achterhaald worden.

- Er werd geen eis tot schade ingediend noch werd er schadeloosstelling toegekend.

vraag nr. 83

van **24 januari 1984**

van de heer **C. MARCHAND**

Sportterrein te Gistel — Ophoging met slib

Op aanvraag van het O.L. Vrouwcollege te Gistel werd door de WZK slib aangevoerd van de zuiveringsinstallaties Heist en Oostende voor de ophoging van een sportterrein, met de bedoeling om het slib onder een laag teelaarde aan te brengen en het, hetzij tijdens het aanbrengen, hetzij nadien, te mengen met de teelaarde.

Dit gebeurde nadat proeven hadden aangetoond dat het slib gemengd met aarde zonder problemen konden gebruikt worden. Er werd hier dus door de VZW niet aan storting van afval gedaan, immers slib is geen afvalprodukt, het is eerder een grondstof.

Het aanbrengen te Gistel van het slib gebeurde vlugger dan het uitspreiden en verwerken ervan. Een hoop slib veroorzaakte wat stankproblemen en er werd klacht ingediend. De OVAM kwam ter plaatse. Een of meerdere monsters werden genomen en op basis van analyses werd medegedeeld dat het slib giftig was en dat het ogenblikkelijk moest verwijderd worden.

WZK had geen keuzemogelijkheid, noch om tegenanalyses te doen noch om het slib te laten liggen, immers zowel de burgemeester als de politicommissaris eisten de verwijdering ervan. Op hoeveel monsters er analyses gebeurd zijn, is ons onbekend, noch wat de resultaten waren van de analyses.

Toen alles verwijderd was, heeft WZK analyses laten verrichten op het slib en op de grond door het IHE te Brussel. Hieruit blijkt dat geen bezwaar of gevaar bestond om de hierboven geciteerde ophoging van het sportterrein uit te voeren.

Graag had ik van de geachte Minister het volgende vernomen.

- Welke motieven hebben de OVAM ertoe aangezet om te verbieden dat WZK slib als zwarte aarde gebruikte voor een sportterrein te Gistel?
- Door wie gebeurden de analyses van het slib en van de aarde?

Hoeveel analyses werden er gedaan, op hoeveel monsters?

Werden de monsters tegensprekelijk genomen en werd WZK in de gelegenheid gesteld tegenanalyses te laten uitvoeren?

Volgens gegevens, mij bekend, wijzen analyses, nadien uitgevoerd door het IHE, dat het slib absoluut geen problemen oplevert, wat betreft zware metalen, dit in vergelijking met de normen.

- Waarom werd dergelijke procedure aangewend tussen twee openbare besturen?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen wat volgt.

- Het decreet dd. 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen, hoofdstuk 1 artikel 3-k catalogeert slib afkomstig van waterzuiveringsstations onder bijzondere afvalstoffen.

Gezien overeenkomstig voornoemd decreet art. 5, 6 en 25 het verboden is zich van afvalstoffen te ontdoen of achter te laten op een plaats die daartoe niet vergund is, werd de WZK in overtreding gevonden.

Ingevolge een telefonische oproep van de commissaris van de gemeente Gistel werd op 7 juni 1983 ter plaatse een onderzoek ingesteld.

Vastgesteld werd dat er een zeer sterke geurhinder was voor de omwonenden en kinderen van de school en dat reeds ongeveer 150 m³ slib werd gestort.

Het gebruik als zwarte aarde (mengeling slib en aarde) werd niet toegepast.

- De bemonstering van de afvalstoffen werden uitgevoerd door de toezichthoudende ambtenaar, in aanwezigheid van de politiecommissaris en de directeur van de school.

Er werd één monster genomen van de aanwezige grond, één monster van een zwart korrelig slib, één monster van een slib afkomstig uit een filterpers, dat pasteus en beschimmeld was en een zeer sterke geur verspreidde, en één monster van het water uit de uitgegraven put.

De analyse werd **uitgewerd** door het SCK te Mol.

Na de bemonsteringen werd door de politicommissaris een PV opgesteld en verbod opgelegd nog verder te storten, dit in samenspraak met **OVAM**.

Na de bekendmaking van de analyseresultaten dd. 10.6.1983 werd een aangetekend schrijven gericht aan de WZK waarin werd geëist het slib af te voeren, gezien: „de analyseresultaten van die aard zijn, dat er een grote kans bestaat van verontreiniging van het grondwater, gezien bepaalde elementen **As, Pb, Cd** hoge concentraties vertonen, gelet op de hoge waterstand”.

Uit deze analyseresultaten blijkt dat op basis van de metingen maximaal **0,02** tot **0,2** kilogram slib

per vierkante meter zou kunnen toegepast worden.

Er kan gesteld worden dat de aanwending van het slib als ophogingsmateriaal geenszins de aangewezen verwijderingstechniek is en derhalve te verwerpen.

3. Er wordt door de dienst toezicht van OVAM geen onderscheid gemaakt, tussen privaatrechtelijke en publiekrechtelijke ondernemingen bij overtredingen.

Conform het wetboek van strafvordering dient elke vaststelling van een overtreding aanleiding te geven tot het opstellen van een proces-verbaal.

vraag nr. 84
van 25 januari 1984

van mevrouw J. DE LOORE-RAEYMAEKERS

Pensionering — Over te leggen documenten

Een personeelslid dat op pensioen gaat, moet geen uittreksel uit de geboorteakte aanvragen bij de gemeente waar het geboren is wanneer, door het bestuur waarvan het afhangt, bij de pensioenaanvraag het geboorte-uittreksel kan gevoegd worden dat het, ter gelegenheid van zijn aanwerving, overgelegd heeft.

Zou de geachte Minister mij een exemplaar willen toezenden van de dienstnota waarbij aan de diensten en besturen, onder zijn bevoegdheid, de hoger beschreven maatregel werd of zal worden opgelegd?

NB: Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

Aangezien het personeelsbeleid van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap onder de bevoegdheid van de Voorzitter van de Vlaamse Executieve ressorteert, heb ik de eer het geacht lid te laten weten dat het antwoord op deze vraag zal geformuleerd worden door de heer G. Geens.

Vraag nr. 85
van 25 januari 1984
van de heer N. DE BATSELIER

Hoogveld Dendermonde — Zandwinning

- Bestaat er een vergunning voor het ontginnen van het industrieterrein Hoogveld? Indien een procedure lopende is, wat zijn dan de adviezen van VCO en van de OVAM?
- Werd er door DDS een vergunningsdossier - klasse III stortplaats Hoogveld ingeleid bij de deputatie?
- Is een zandwinning van 9 ha niet een inbreuk op het milieu? Zou een stort hier geen erge verkeers- en lawaaihinder veroorzaken?
- Klopt het dat er bezwaren zijn? Welke zijn deze bezwaren?

- Hoe zal de geachte Minister deze bezwaren opvangen?

- Zijn hier geen mogelijke gevolgen voor tewerkstelling, inzonderheid door de bezwaren van de NV Philips inzake eigen waterwinning?

- Hoe wil de geachte Minister hieraan tegemoetkomen?

Antwoord

- Ter informatie kan ik het geachte lid medelen wat volgt.

De procedure voor het bekomen van een uitbatingvergunning zowel voor een stortplaats als voor een zandwinning verloopt in eerste aanleg via de bestendige deputatie van de provinciale raad.

In beide gevallen, enerzijds in toepassing van het afvalstoffendecreet en anderzijds in toepassing van het Algemeen Reglement op de Arbeidsbescherming, beslist de bestendige deputatie na het inwinnen van adviezen, autonoom over het al of niet afleveren van een exploitatievergunning.

De belanghebbenden kunnen tegen de beslissing van de bestendige deputatie beroep aantekenen bij de Vlaamse Executieve.

Alleen in voorkomend geval en wanneer de diverse dossiers, adviezen en bezwaren aan de Executieve voorgelegd worden, zal zij of eventueel de Gemeenschapsminister die daartoe delegatie ontving, na rijp beraad een standpunt innemen en een definitieve beslissing treffen omtrent de vergunningsaanvraag.

- Op de concrete vragen van het geachte lid kan ik evenwel het volgende antwoorden :

- Er bestaat nog geen vergunning voor het ontginnen van het industrieterrein „ Hoogveld “.

In toepassing van het Algemeen Reglement op de Arbeidsbescherming werd op 7 december 1983 door de Intercommunale Dender-Durme-Schelde bij de bestendige deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen een vergunningsaanvraag tot het ontginnen van een zandgroeve op het industrieterrein „ Hoogveld ” ingediend.

Op 12 december 1983 werd het dossier voor advies aan het schepencollege van de stad Dendermonde overgemaakt, en op 11 januari 1984 gaf het schepencollege gunstig advies.

Vooraleer een beslissing te nemen werd er door het provinciebestuur een advies gevraagd aan de provinciale dienst van stedenbouw, nl. op 20 januari 1984, en ook de Dienst Natuurlijke Rijkdommen en **Energie werd** om advies verzocht.

Voor dit project werd op 23 november 1983 door de Vaste Commissie voor Ontgrondingen een voorwaardelijk gunstig advies uitgebracht.

De Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest dient ter zake geen advies uit te brengen.

2. In toepassing van het decreet op 2 juli 1981 werd door de Intercommunale DDS, samen met de ontginningsaanvraag, een vergunningsaanvraag tot het exploiteren van een klasse-III-stortplaats bij de bestendige deputatie ingediend.

Het dossier werd voor nazicht op volledigheid aan de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest overgemaakt.

3. Alle facetten in verband met het leefmilieu zullen bij de behandeling van bovenvermelde dossiers door de bevoegde ambtenaren worden onderzocht. Iedere zandwinning kan een milieubelasting veroorzaken.

Daarom ook dient ieder dossier grondig onderzocht.

Dit geldt uiteraard ook voor stortplaatsexploitaties.

4. Bij navraag op het stadsbestuur blijkt dat er 7 bezwaarschriften werden ingediend, waarvan 1 gemeenschappelijk.

Tal van argumenten worden naarvoor gebracht waaronder de door het geachte lid in zijn vraag geciteerde argumenten van de NV Philips.

- 5.6.7. De bestendige deputatie die over beide aanvragen zal beslissen, zal uiteraard met alle bezwaren rekening houden. Zij beschikt echter nog niet over alle adviezen om een gemotiveerde beslissing te kunnen nemen.

Vraag nr. 86

van 25 januari 1984

van mevrouw M. VAN PUYMBROECK

Borgerhout — Boomkappingen en stofoverlast

In Borgerhout, aan het rangeerstation achter de Guldensporenstraat, staat een reeks hoogstammige bomen, die destijds werden aangeplant om de bewoners te beschermen tegen de stofoverlast die wordt veroorzaakt door kolen die daar worden gezeefd en overgeladen in zakken.

Deze bomen hebben nu echter een respectabele hoogte bereikt en verloren door gebrek aan verzorging hun onderste bladeren zodat zijn hun functie van scherm voor de buurtbewoners verloren. Er werd echter niet voorzien in een beplanting die een ondergroei zou kunnen vormen die een adequate oplossing zou kunnen betekenen tegen de stofoverlast.

Enige dagen geleden nu, is de NMBS begonnen de bomen te kappen, zodat er nu een totale leegte ontstaat. De **schermfunctie** die nog bestond tegen het stof dat zich in de hogere luchtlagen bevindt, is hiermee ook verdwenen.

Is het mogelijk dat de NMBS zonder toelating tot dergelijke kappingen overgaat? Zo neen, onder welke voorwaarden werd dan een kappingsvergunning gele-

verd? Is er voorzien in een vervanging van deze bomen?

Wie kan er in voorkomend geval aansprakelijk worden gesteld voor eventuele schade die kan worden aangericht door de stofoverlast?

Antwoord

In antwoord op haar vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat deze aangelegenheid behoort tot de bevoegdheid van de heer P. Akkermans, **Gemeenschapsminister** van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud.

Vraag nr. 87

van 30 januari 1984

van de heer F. GEYSELINGS .

Beerse — Stortproblemen

De milieuvereniging BATS te Beerse is niet te spreken over het feit dat door een aantal instanties nog steeds beslissingen worden getroffen inzake stortproblemen, zonder rekening te houden met de plaatselijke situatie en de wensen van de Beerse bevolking.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Wat rechtvaardigt uw beslissing van 29.11.1983 waarbij aan de IOK goedkeuring werd verleend voor de exploitatie van een stortplaats voor huisvuil tweede klasse aan de Vossenbrugstraat (put 2)?
2. De IOK zou voor enkele jaren, na protest van omwonenden, de stellige belofte hebben gedaan put 2 ongebruikt te laten. Het waterwinningsbedrijf PIDPA adviseerde toen ook negatief. Wat is de preciese reden van het ingebruiknemen van put 2 en waarom werd geen rekening gehouden met het negatief advies van PIDPA?
3. Is put 1 intussen gesaneerd? Zo ja, sinds wanneer? In ontkennend geval, voor wanneer wordt de opkuis voorzien? Zal kwestieuze site beplant worden? In ontkennend geval, waarom niet?
4. Bestaan er plannen om put 3 als stortplaats te gebruiken? Hoe staat de plaatselijke bevolking daartegenover?
5. Bestaan er al dan niet plannen om de omgeving van het Beerse stortgebied te verfraaien? Zo ja, voor wanneer en met welke middelen?
6. Zijn er op of rond de bestaande stortplaatsen peilputten voorzien? Zo ja, waar, hoeveel en hoe diep? Wanneer en door wie gebeurt de controle? Wat waren de uitslagen van de ondenoekingen van het peilwater? In ontkennend geval, waarom geen peilputten?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag, kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

1. In het werkdocument „ voorontwerpplan voor huishoudelijke afvalstoffen” van de **OVAM** werd slechts één stortplaats voorzien voor het samenwerkingsgebied **Beerse-A** en er werd ook een vergunning afgeleverd voor de site Merksplas-Beerse.

Daar tot op heden deze site niet in exploitatie kon genomen worden omdat de IOK geen eigendomsrecht noch enig zakelijk recht op deze site kon verwerven en er toch een stortmogelijkheid moet bestaan voor het verwerkingsgebied **A** en vermits de betrokken percelen aan de Vossenbrugstraat (put 2) gelegen zijn in het stortgebied, werd vergunning verleend voor huishoudelijke en daarmee gelijkgestelde afvalstoffen te Beerse - Vossenbrugstraat.

2. Put 2 - Vossenbrugstraat werd naar ik kon vernemen nog niet in gebruik genomen. Op dit ogenblik worden nog onderhandelingen gevoerd tussen de IOK en de gemeente Beerse met het oog op het ingebruiknemen van de site Beerse-Merksplas.

Overigens bieden de geohydrologische toestand en de vergunningsvoorwaarden voldoende waarborgen opdat het grondwater en de PIDPA-waterwinning niet zouden verontreinigd worden.

3. Put 1 aan de Vossenbrugstraat is gedeeltelijk gesaneerd sinds september 1983 denvijze dat het terrein volledig genivelleerd en afgedekt werd. In januari 1984 werd vastgesteld dat er een behoorlijke grasbegroeiing optreedt.

Op te merken valt evenwel dat de eindbeplanting nog moet uitgevoerd worden. Tevens moet de overdekte werkplaats nog verwijderd worden.

Dit is tot op heden niet gebeurd aangezien enerzijds een duidelijke omlinnde eindbestemming nog niet werd vastgesteld en anderzijds het materiaal nodig voor de afwerking beschikbaar werd gesteld voor de verbetering en/of afwerking van stortplaatsen te Sint-Lenaerts, Turnhout, Meerhout, Olen en thans Weelde.

Men mag met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid aannemen dat in de loop van het jaar 1984 de eindbestemming van bedoelde stortplaats zal gerealiseerd zijn.

4. De IOK beschikt zoals gezegd over een vergunning voor put 3. Het ligt ook in de bedoeling van de IOK om deze site in gebruik te nemen (zie 2).

Voor zover ik kan nagaan staat de bevolking hier positief tegenover.

5. Naast de afwerking van volgestorte percelen en sites en de daarbijhorende beplanting, voorzien de vergunningen ook in de nodige aanplantingen rond de stortplaats in exploitatie.

Uiteraard dient de vergunninghouder de middelen te voorzien om zijn stortplaats conform de **vergunningsvoorwaarden** in te richten en te **verfraaien**.

6. Voor de stortplaats klasse 2 (put 2 aan de Vossenbrugstraat) werden 8 peilputten voor grondwater opgelegd.

Hun plaats, diepte en diameter zullen worden bepaald wanneer de stortplaats wordt opgeleverd en dit in overleg met de Afvalstoffenmaatschappij op basis van de geohydrologische toestand van de inplantingsplaats.

De nodige schikkingen moeten worden getroffen opdat monsters van percolatiewater kunnen worden genomen via het opgelegd drainagesysteem.

Bovendien moet op de bodem van de stortplaats een afsluitlaag worden aangebracht die kan bestaan uit een homogene laag van ondoorlaten bodemmateriaal van minstens 0,5 m dikte en daarboven een kunstmatige afdichting van aaneengelaste foliematerialen tussen aangepaste beschermingslagen of kan andere uitvoeringsvormen aannemen die de goedkeuring van de Afvalstoffenmaatschappij vereisen. Vóór de aanvang der stortactiviteiten en nadien tweemaal per jaar worden door de toezichthoudende ambtenaar of door een erkend laboratorium in aanwezigheid van de toezichthoudende ambtenaar watermonsters genomen en geanalyseerd door een erkend laboratorium. De analyseverslagen worden aan de exploitant en aan de toezichthoudende ambtenaar van de Afvalstoffenmaatschappij overgemaakt. Deze controles worden minstens twee jaar langer voortgezet dan de duur van de vergunning.

Maatregelen ter voorkoming van de verspreiding van het verontreinigd grondwater en percolatiewater kunnen worden opgelegd door de Afvalstoffenmaatschappij.

Vraag nr. 88
van 30 januari 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Industrieel en drinkwatervoorziening — Verbruik

Vlaanderen verbruikt per dag 945.000 m³ water. De drinkwatervoorziening komt voor 35 p.c. van oppervlaktewater, 38 p.c. van grondwater en 27 p.c. vanuit Wallonië.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Hoeveel water, afkomstig van de Antwerpse waterwerken (**AWW**), wordt er verbruikt door de industrie en hoeveel wordt er afgenomen voor huishoudelijk verbruik?

Graag in absolute cijfers en eveneens procentuele cijfers van het totaal dagelijks waterverbruik in Vlaanderen.

2. Hoeveel bedraagt het groot-industrieel waterverbruik ten noorden van Antwerpen (Havengebied) ?

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vragen, kan ik op basis van de gegevens van het jaar 1982 volgend antwoord verstrekken :

1. Door de Antwerpse Waterwerken wordt er gemiddeld per dag in het venorgingsgebied van de Ant-

werpse Waterwerken 269.000 m³ water geleverd waarvan 120.000 m³ aan de industrie (Dit is 12,7 % van het totale waterverbruik in Vlaanderen — 945.000 m³ per dag).

Het huishoudelijk waterverbruik bedroeg 149.000 m³ per dag, terwijl aan waterleidingsbedrijven buiten het verzorgingsgebied van de AWW gemiddeld 68.000 m³/dag wordt geleverd.

2. De waterlevering aan de industrie is voor meer dan 80% bestemd voor de industrie in het Antwerpse havengebied.

Vraag nr. 89
van 31 januari 1984
van de heer D. VERVAET'

Onderwijs — Vakantieregeling

In zijn antwoord op mijn parlementaire vraag nr. 278 van 30 september 1983, liet Minister Coens mij weten dat, in uitvoering van artikel 59 bis, § 2 van de Grondwet, de vakantieregeling en -spreiding onder uw bevoegdheid ressorteren.

Derhalve zou ik u willen vragen of maandag 30 april 1984 al of niet een vrije schooldag zal zijn. Immers, gedurende het schooljaar 1983-1984 eindigt de paasvakantie op zondag 29 april 1984 en valt 1 mei op een dinsdag.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

Zoals voorzien bij mijn omzendbrief van 30 mei 1983 is 30 april 1984 een schooldag en zal er bijgevolg op die dag ook les gegeven worden.

Indien er scholen zijn die 30 april 1984 als verlofdag willen, dan kunnen zij hiervoor gebruik maken van de twee facultatieve vrije halve dagen waarover zij beschikken.

vraag nr. 91
van 31 januari 1984
van de heer J. VALKENIERS

Hallerbosmuseum — Openingstermijn

Waarom kan het Museum van het Hallerbos niet gans het jaar geopend zijn ?

NB: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

De materie die vervat gaat in de door het geachte lid gestelde vraag behoort niet tot mijn bevoegdheid maar wel tot deze van de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65,5)

Nihil.

II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE
EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 39
van 13 februari 1984
van de heer W. PEETERS

Decreet op de vernederlandsing van het bedrijfsleven — Toepassing

Ingevolge artikel 62 van de Wet op de arbeidsongevallen moet de werkgever een arbeidsongeval samen met een medisch attest overmaken aan de bevoegde verzekeraar en bij de inspecteur bevoegd inzake de arbeidsveiligheid.

Mag ik van de geachte Minister vernemen hoeveel Franstalige en hoeveel Nederlandstalige aangiften in 1983 werden gedaan door werkgevers aan het Bestuur van de Arbeidsveiligheid :

1. in Oost-Vlaanderen ;
2. in West-Vlaanderen ;
3. in Antwerpen;
4. in Limburg;
5. in Vlaams-Brabant.

Welke zijn de redenen van aangifte in het Frans van de arbeidsongevallen ?

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat ik aan de administratie opdracht heb gegeven na te gaan of de gevraagde gegevens kunnen verzameld worden. Indien dit het geval blijkt te zijn, zal aan het geachte lid een definitief antwoord worden verstrekt, zodra deze cijfers in mijn bezit zijn.

M. GALLE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN-
LANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 44
van 30 januari 1984
van de heer W. KUIJPERS

Stad Veurne — Verzameling kunst werken

Op 15 december 1951 werd tussen de heer Jozef Vuylsteke en het toenmalige stadsbestuur van Veurne een verkoopscontract afgesloten waardoor de stad eigenaar werd van een verzameling schilderijen, tekeningen, pastels en etsen van de hand van kunstschilder Louis Baretta (1866- 1928).

1. Is het zo dat het stadsbestuur van Veurne de verplichting op zich had genomen de aangekochte verzameling blijvend voor het publiek tentoon te stellen?

(Dit gebeurde inderdaad tot enkele jaren na het overlijden van de heer Vuylsteke, ongeveer vijftien jaar geleden.

Sedertdien is deze verzameling opgestapeld in omstandigheden die elke verbeelding tarten: vocht, vrieskoude en zomerhitte hebben aan de kunstwerken zware schade toegebracht zodat indien aan deze toestand geen onmiddellijk einde komt, een deel van ons Vlaams cultuurpatrimonium alleen nog tot de verbeelding zal behoren).

2. Meent de geachte Minister niet dat:
 - a) er dient nagegaan of door het stadsbestuur van Veurne contractbreuk is gepleegd ten overstaan van de heer Jozef Vuylsteke;
 - b) er een inventaris dient opgemaakt te worden van alle nog terug te vinden kunstwerken en ontbrekende die aan de stad Veurne werden verkocht;
 - c) de schade voor elk kunstwerk deskundig moet worden vastgesteld en geëvalueerd, de kunstverzameling publiek moet worden tentoongesteld volgens de clausules die in het verkoopcontract zijn vermeld?

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat ter zake de nodige inlichtingen worden ingewonnen.

Nochtans moet ik er hem op wijzen dat, gezien zijn vraag betrekking heeft op de bescherming van het cultuurpatrimonium, hij zich voor een definitief antwoord ten gronde, dient te richten tot de heer K. Poma, Gemeenschapsminister van cultuur, die, ingevolge artikel 4, 4° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en artikel 4 van het besluit van de Vlaamse Executieve dd. 18 januari 1982 houdende bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Executieve bevoegd is in die **materie**.

Zodra de gevraagde inlichtingen zijn bekomen zal aan het geachte lid een antwoord verstrekt worden.

P. AKKERMANS GEMEENSCHAPS MINISTER VAN RUIMTE- LIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN NATUURBEHOUD

Vraag nr. 88
van 2 februari 1984
van de heer J. DE MOL

Industrieterrein Hoogveld te Dendermonde — Zandwinning

Onlangs raakte een plan bekend waarin de Intercommunale DDS een voorstel tot zandwinning in het industrieterrein formuleerde. Deze zandwinning zou

dienen voor de aanleg van een spoorwegbrug (lijn Dendermonde-Brussel), délen van de ring rond Dendermonde en de verbreding van de Mechelse steenweg (RW 16).

Uit informatie verstrekt door de Diensten Bruggen en Wegen en door de heer Olivier, Minister van openbare werken, blijkt dat de voor de aanleg van de spoorwegbruggen en de ring rond Dendermonde, de bestaande zandwinning Sint-Onolfspolder wordt aangeduid. In het aannemingscontract wordt ten behoeve van deze werken, gratis zand ter beschikking van de aannemer gesteld.

Deze zandwinning is in strijd met het gewestplan Dendermonde (koninklijk besluit 07.11.1978) dat als bestemming industriegebied voorziet. Het ligt tevens in de bedoeling om na de zandwinning de put op te vullen met inerte materialen. De hinder die voortvloeit voor de vlakbij gelegen woonwijk lijkt dan ook legio te zijn.

1. Het verlenen van een vergunning voor zandwinning in een industrieterrein is manifest in strijd met de bestemming van het gewestplan. Volgens welke „interpretatie” kan tegen de bestemming van het gewestplan worden ingegaan?
2. Het verlenen van de vergunning op basis van artikel 20 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 (Belgisch Staatsblad van 10.02.1973) kan hier bezwaarlijk toegepast worden.
 - a) Ontzandingen worden in de limitatief opsomde lijst niet vermeld.
 - b) Er is voldoende zand beschikbaar in de nabijgelegen Sint-Onolfspolder, dus geen absolute en dwingende noodzaak (in tijd en ruimte).
 - c) Het nut voor de gemeenschap is zeker niet bewezen; de Intercommunale DDS probeert hiermee enkel zich te verrijken.
 - d) De zandwinning en het later opvullen, brengt de hoofdbestemming duidelijk in 't gedrang.

Deze interpretaties werden door uw diensten opgesteld en verspreid via het DOC 800707.

Meent u niet dat de hier aangevoerde argumentatie pleit tegen het verlenen van deze vergunning?

3. Welke bijkomende argumentatie kan gebruikt worden om het uitzonderingsprincipe **vervat in** artikel 20, toch te hanteren?
4. Om deze vergunning, die in strijd zou zijn met het gewestplan af te leveren, kan men zich op artikel 44, § 2 noch op artikel 48 van de wet van 29 maart 1962 (gewijzigd bij diverse wetten) baseren. Op grond van welke artikelen van de wet op de stedeboouw of van het koninklijk besluit van 28 december 1972, zal men zich baseren om deze vergunning toch af **te** leveren?
5. Om welke reden werd gunstig advies verleend door uw diensten aan deze zandwinning (vergadering van de Vaste Commissie voor Ontgrondingen d.d. 23.11.1983)? Welke motieven hebben hier meegespeeld?
6. De Vaste Commissie voor Ontgrondingen bracht eerst een negatief advies uit over deze zandwinning. In de vergadering van **23.11.1983** werd plots

een ander advies uitgebracht op basis van elementen die niets met het nut van deze zandwinning te maken hadden. Wenst u of uw diensten dit gewijzigd advies te volgen of zal de vergunning geweigerd worden op grond van de niet-bewezen nuttigheid?

Voorlopig antwoord

In mijn antwoord op de parlementaire vraag nr. 80 van 25 januari 1984 van de heer N. De Batselier onder punt 3 heb ik medegedeeld dat het dossier ter zake nog in onderzoek is. Het desbetreffend dossier is nog niet voorgelegd aan het kabinet.

Van zohaast ik inzage heb van het dossier zal ik niet nalaten inhoudelijk op de door het geachte lid gestelde vragen te antwoorden.

Vraag nr. 92

van 15 februari 1984

van mevrouw W. DEMEESTER-DE MEYER

Ruilverkavelingen — Aanleg van fietspaden

De aanleg van fietspaden en de veiligheid van de fietsers zijn problemen die hoe langer hoe meer in de belangstelling komen.

1. Kan de geachte Minister mij een overzicht geven per jaar (sinds 1978) en per provincie van het aantal km fietspaden die binnen de ruilverkavelingen in het Vlaamse land werden gerealiseerd ?
2. Werden hiervoor afzonderlijke kredieten uitgetrokken?
3. Welke zijn ter zake de plannen van de Minister voor de eerstkomende jaren ? Welke kredieten en hoeveel km fietspaden worden voorzien voor 1984?

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat aan de bevoegde administratie opdracht werd gegeven mij ten spoedigste en projectsgewijze de gevraagde gegevens over te leggen.

Zodra het resultaat van dit administratief opzoekingswerk voorligt, zal ik het geachte lid een gedetailleerd antwoord verstrekken.

Vraag nr. 93

van 15 februari 1984

van de heer J. DE MOL

Geregionaliseerde sectoren van landbouw — Bevoegdheden

Vóór de oprichting van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap vroeg het Bestuur van de Stedebouw en de Ruimtelijke Ordening in bepaalde gevallen advies aan het Ministerie van Landbouw, Bestuur van de Landbouwstructuren, Directie Ordening van het Platteland. Deze dienst werd geregionaliseerd en behoort bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

1. Waarom vraagt AROL tot op heden nog altijd adviezen b.v. over de inplanting van stallen of nieuwe landbouwbedrijven en hun bedrijfswoningen aan het Ministerie van Landbouw, Bestuur van Landbouwstructuren, Directie voor Landbouwtechniek, waar dit Ministerie niet bevoegd is voor dergelijke zaken? Waarom neemt de Dienst Ordening van het Platteland van AROL zijn bevoegdheden en verantwoordelijkheden niet op?
2. Het Ministerie van Landbouw heeft nooit de criteria willen meedelen die gehanteerd werden om een landbouwbedrijf volwaardig of leefbaar te noemen. Welke criteria zal AROL, Dienst Ordening van het Platteland overnemen van het Ministerie van Landbouw of welke criteria meent u te zullen opleggen ?
3. Het verzwijgen van die criteria heeft alleen maar geleid tot willekeurige behandelingen van dergelijke dossiers. Zo u ook de openbaarheid niet verkiest, kunnen dan de motieven hiertoe meegedeeld worden?
4. Volgt de huidige handelwijze uit het feit dat de Minister van Landbouw zijn bevoegdheden niet wil afstaan?
5. Zal de Dienst Ordening van het Platteland als afhankelijke dienst worden opgericht of zal deze onder de bevoegheid van de dienst AROL worden geplaatst ?

Voorlopig antwoord

Gevolggend aan zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de nodige informatie gevraagd wordt aan AROL.

Van zohaast de nodige gegevens bekend zijn, zal inhoudelijk kunnen geantwoord worden.

vraag nr. 97

van 16 februari 1984

van de heer F. GEYSELINGS

Provinciale directies van de stedebouw — Personeelsbestand

In uw antwoord op mijn parlementaire vraag nr. 1 van 21/10/1983 betreffende de evolutie van het personeelsbestand van de betuigelingsdiensten van de provinciale directies van stedebouw, werd ik verwezen naar het antwoord van de parlementaire vraag nr. 187 van 2/9/1983 van collega L. Vandenbossche.

In dit antwoord geeft u het huidige personeelsbestand op terwijl ik gegevens hieromtrent vroeg vanaf 1975. Kunt u mij deze informatie verstrekken?

Voorlopig antwoord

Gevolggend aan zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de gegevens gevraagd werden aan AROL.

Van zohaast de nodige informatie wordt voorgelegd zal ik inhoudelijk antwoorden.

J. LENSSSENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEF-
MILIEU, WATERB LEID EN ONDERWIJS

vraag nr. 80
van 16 januari 1984
van de heer D. VERVAET

Rioleringswerken aan de Lenniksebaan, Rijksweg 182
— Subsidieering

Op 21 februari 1983 werd het voorontwerp van de werken aan de Lenniksebaan, tussen Anderlecht en Gooik, gelegen Rijksweg nr. 182, goedgekeurd met als voorwaarde rekening te houden met het aangepast totaal rioleringsplan.

Het definitief ontwerp was in mei 1983 nog niet ingezonden door de betrokken gemeentebesturen.

Het ganse dossier wordt vertraagd door het uitblijven van subsidie voor de rioleringswerken, gedeeltelijk ten laste van de gemeenten Sint-Pieters-Leeuw, Dilbeek en Lennik.

Kan de geachte Minister antwoorden op de volgende vragen?

1. Is het definitief ontwerp voor de rioleringswerken thans door alle gemeenten ingezonden?
2. Werden de subsidies ondertussen goedgekeurd en uitbetaald?
3. Zo ja, hoeveel per gemeente werd er toegekend?
4. Zo neen, wat staat de toezegging nog in de weg?

NB: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden verricht, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden.

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

Vraag nr. 90
van 31 januari 1984
van de heer F. GEYSELINGS

Prayon Rupel te Puurs — Stortplaats voor chemisch afval

Het gipsafval blijft de Rupelstreek beroeren.

Kan de Minister mij antwoorden op de volgende vragen.

1. Is het storten van vervuild en vervuilend gipsafval, afkomstig van Prayon Rupel van „Openbaar Nut ”?

Is het toelaatbaar dat een zone voor „Bosgebied” als stortplaats voor chemisch afval wordt ingericht?

2. Kan een bedrijf een stortvergunning aanvragen voor gronden die ze niet in eigendom heeft?
3. Wie betaalt de aankoop van de percelen die momenteel eigendom zijn van tal van eigenaars?
4. Hoeveel bedraagt de kostprijs (of geschatte kostprijs) zo het Rijk, of de Vlaamse Gemeenschap overgaat tot onteigening?
5. Het schepencollege van Puurs stelde haar advies aan de bestendige deputatie van de provincie Antwerpen een aantal randvoorwaarden, o.a. het „afdekken van de stortplaats met een laag goede zandgrond” en het „aanbrengen van een ondoordringbare zijwand (persdijken)” en het „aanbrengen van beplanting na de stortingen”. Wie betaalt deze „beveiligingsmaatregelen”?
6. Het gemeentebestuur van Puurs stelde als voorwaarde dat moet voldaan worden aan de eisen van het Milieu-Effect-Rapport (MER). Zo ja, door welke instelling? Door wie werd het bekostigd?
7. Worden bouwwerken voorzien op het op te hogen terrein? Zo ja, welke?
8. Hoeveel kubieke meter gipsafval werd door het bedrijf Rupel Chemie — later Prayon Rupel — jaarlijks gestort sinds 1978? Waar?
9. Hoeveel kostte het storten per kubieke meter aan het bedrijf respectievelijk in 1978, 1979, 1980, 1981, 1982, 1983?
 Zijn hierin milieueffingen van de overheid begrepen?
10. Hoeveel frank heeft het Rijk en/of de Vlaamse Gemeenschap en/of de provincie en/of de gemeenten waar de diverse stortplaatsen gevestigd zijn, geïnd? Hoeveel bedraagt dit in totaal?
 Voor welke doeleinden werden deze gelden gebruikt?
11. Indien geen **milieueffingen** werden geïnd, waarom niet?
 Worden ze in de toekomst voorzien?
12. Zal het bedrijf verplicht worden om per kubieke meter gestort gipsafval een bepaald bedrag aan een fonds af te dragen? Dit om bij een eventuele falen van het bedrijf of milieuhinder die in nabije of verre toekomst zou kunnen ontstaan, de gemeenschap in staat te stellen de nodige maatregelen te kunnen bekostigen.
13. Zal de gemeente Puurs storttaksen kunnen heffen bij verdere stortingen?
14. Kan door het jaarlijks verhogen van de milieueffing met 20 procent, het bedrijf aangemaand worden om goede oplossingen te zoeken?
 Zal u dergelijke mogelijkheid onderzoeken?
15. De stortplaats te Puurs-Ruisbroek ter plekke Ooievaarsnest zou „kaderen in een definitieve” oplossing.
 Wil dit zeggen dat binnen deze drie jaar de hergebruiksmogelijkheden van start zullen gaan zodat het storten overbodig wordt?

Wanneer gaan deze studies van start?

Welke instanties zullen het onderzoek leiden ?

Welke tijdsplanning werd vooropgesteld ?

16. Waarom werd het alternatief om het gipsafval gedurende deze drie jaar op het eigen terrein van Prayon Rupel te stockeren niet als eerste oplossing gekozen? Technisch is dit zeker haalbaar!

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat onderzoeken worden ver-

richt, ten einde op zijn vraag te kunnen antwoorden

Een definitief antwoord zal later verstrekt worden.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.